

Četvrtak, 28. februar 2002.

Svedok Halit Barani

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.31 h

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Vladimirov (Wladimiroff).

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: Časni Sude, želim da vam predstavim koleginicu Džulijan Higin (Gillian Higgins), advokata iz Advokatske komore Engleske i Velsa. Nju je Sekretarijat imenovao da pomaže prijateljima Suda.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, gospodine Naj (Nice).

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, pre nego što nastavimo sa svedočenjem, vi ste juče tražili original dokaznog predmeta broj 28. Ja sam pribavio original, odnosno onaj original koji ima Služba za dokazne materijale ovog suda. Sadašnji aranžman između Službe za dokazni materijal, Sekretarijata i Veća je takav da se originalni dokazni predmeti pregledaju i zatim vraćaju u Službu za dokazni materijal gde su ponekad isti dokazni predmeti potrebni za više suđenja. Ja se nadam da ćemo takav aranžman usvojiti ovde.

SUDIJA MEJ: Gospodine Naj, samo trenutak, mi smo promenili Pravilnik zbog problema koji smo imali u jednom prethodnom predmetu u vezi sa tim. To je bila praksa, ali nova praksa, ako niste pogledali pravilnik, jeste da Sekretarijat zadržava dokazne predmete. Možda biste želeli to proveriti.

TUŽILAC NAJS: Da. Ako je, nakon što je taj dokazni predmet pregledan, to bilo sve što je potrebno, onda se dokazni predmet može vratiti. Ukoliko je ipak potrebno da se dokazni predmet zadrži, onda se može zadržati. Međutim, praktične poteškoće koje su

proizašle iz naše ranije prakse korišćenja kopija dokumenata su nešto što biste vi trebali imati na umu, po našem mišljenju.

SUDIJA MEJ: Možda biste želeli konsultovati na trenutak pravilo 41. Nema potrebe da to sad gledate, ali ako pogledate to pravilo, videćete da je sasvim očito odgovornost Sekretarijata da zadrži dokazne predmete.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, meni je to poznato. Ja sam o tome jutros razgovarao sa predstavnikom Sekretarijata ovde. Međutim, kad je reč o ovom konkretnom dokaznog predmetu, evo ovde je original i ja ću to sad predati Veću, a Veće će onda doneti odluku o tome šta tačno želi učiniti sa ovim dokaznim predmetom u ovoj konkretnoj situaciji. Možda bi bilo dobro da prvo zamolimo svedoka da pogleda ovaj dokument zato jer je taj dokument izgleda sam po sebi fotokopija, međutim, na njemu se nalaze neki originalni potpisi i svedok to može objasniti.

SUDIJA MEJ: U redu, molim da se to preda svedoku.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovo je dokazni predmet koji smo juče videli, odnosno videli smo njegovu kopiju. Da li se sećate toga?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dokument koji je sada pred vama ima, čini se, vaš originalni potpis plavom olovkom pri dnu prve strane.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možda biste nam mogli pomoći. Ovaj sam dokument izgleda da je fotokopija nečega. Da li je to fotokopija ili original? Recite nam šta je to? Da li je to tako bilo kucano ili je to fotokopija nečega?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je originalni dokument.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Objasnite zašto se na njemu nalazi vaš potpis i kako ste vi došli u posed tog dokumenta i zatim ga predali istražiteljima ovog suda?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovaj dokument je pronađen na mestu gde je bila stacionirana policija i paravojne formacije i to u selu Svinjare (Frasheri e Madh), blizu Mitrovice i ja sam ga zbog toga potpisao, stavio svoj potpis pri dnu kako bih pokazao da je taj dokument moj. A pronađen je na mestu koje sam spomenuo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jeste li taj dokument predali istražiteljima ovog suda?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nakon što sam potpisao ovaj dokument, predao sam ga istražitelju koji se tada nalazio u Mitrovici i koji je od mene uzeo izjavu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Molim da se dokument sada preda sudijama.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, svakako.

SUDIJA MEJ: Videli smo dokument. Molim da dokument pogledaju i prijatelji Suda i optuženi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Postoje još dva popisa koja bi trebalo spomenuti. Jedan popis koji je svedok takođe spomenuo spada otprilike u istu kategoriju za koju je Veće reklo da ne bi bilo od pomoći, zapravo to su informacije koje su došle od drugih. Zbog toga ne bih sada izdavao listu, iako je inače dostupna i u prevodu. Veće se sigurno takođe seća da je svedok govorio o 23 intelektualca, to je spomenuto u paragrafu 11. Ovde postoji i popis njihovih imena, ja ću svedoka zamoliti da pogleda ovaj dokazni predmet. Tu imamo original i prevod. Molim sudskog poslužitelja da original stavi na grafoskop. Vidite ovaj popis u kojem stoje 23 imena. Jeste li vi pripremili taj izveštaj?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad ste pripremali taj izveštaj, kako ste uspeali navesti ta 23 imena koja su tamo navedena?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Prvo sam razgovarao sa svedokom Džaferom Bajramijem (Xhafer Bajrami) koji je uspeo da pobegne iz ovog incidenta. Nakon toga sam otišao u selo Morina (Morine) u opštini Srbica (Skenderai) i tamo je bilo još 12 ljudi iz ove porodice i sa njima sam razgovarao, a zatim sam otišao u Laušu (Llaushe).

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Hvala. Molim da se sada na grafoskop stavi engleska verzija. Engleska verzija odnosi se samo na relevantni deo izveštaja, a relevantni deo izveštaja na ovaj pasus pre popisa imena glasi ovako: „19. aprila 1999. godine oko 8 sati u selu Dret (Dreth), opština Zubin Potok (Zubin Potok) uhapšena su 23 Albanca. Uhapsila ih je srpska vojska. Među njima je bio moj brat Zahid Barani (Zahid Barani), 38 godina i moj zet Hasan Dervare (Hasan Dervare), 40 godina i nije poznato šta se dogodilo sa njima.“ Da li je to tačno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Istina je.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva broj 29.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I sada još preostaje da se pozabavimo onime što je ostalo od svedočenja ovog svedoka. Recite nam, molim vas, ono što znate o OVK na područjima u kojima ste se vi nalazili u relevantno vreme. Prvo, 27. novembar 1997. godine u Srbici, jeste li videli OVK na jednoj sahrani?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije bio 27, nego 28. novembar 1997. godine i ja sam bio na toj sahrani i tamo je bio i Adem Nuraj (Adem Nuraj), predsednik Saveta za odbranu ljudskih prava i sloboda u Mitrovici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I koliko je tamo bilo pripadnika OVK i kako su oni tamo došli?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Prema izjavi doktora Adema Nuraja dok su sahranjivali Halida Gecija (Halit Geci), učitelja kojeg su srpske snage ubile dva dana ranije, tri maskirana vojnika OVK su se pojavila pred okupljenim ljudima.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Idemo sada na februar 1998. godine. Likošane (Likoshan) i Ćirez (Qirez), koliko je vama poznato, da li je tamo bilo OVK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: U vreme kad su se odigrala ta ubistva, koliko je meni poznato, nije bilo vojnika OVK u Likošanima i Ćirezu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Recite nam onda šta ste vi tamo radili. Jeste li pokušali doći do tih sela?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. 2. marta sam pokušao da odem tamo. Pokušao sam da uđem u selo Ćirez, međutim nisam mogao jer je selo blokirala vojska i policija i tenkovi i oklopna vozila srpske vojske.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste nešto videli po vašem povratku?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: U šumi blizu sela Kruševac (Krushhefc), blizu puta zaustavilo se jedno vozilo. Unutra su bile tri osobe u uniformama OVK.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Idemo sada na septembar 1998. Da li vam imena Jusufi (Jusufi) i Ahmet (Ahmet), koji su bili povezani sa OVK nešto govore?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, oni su obojica bili komandanti OVK u području Sedlare (Shala). Prvi je bio komandant logistike, a drugi je bio vojni komandant.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jeste li se vi sa njima susreli, jeste li imali nekog kontakta sa njima, i ako jeste, o čemu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam se sa njima sastao. To je bio službeni sastanak, moj prvi službeni sastanak sa komandantom OVK. To se dogodilo nakon ofanzive od 15, 16. i 17. septembra 1998. godine, kada je u selima Sedlara i Bajgore (Bajgore) u opštini Mitrovica ubijeno 16 Albanaca. Jedan jedini stariji čovek tada nije ubijen, a među njima je bilo i žena. Kuće mnogih seljaka delimično su spaljene, sva stoka u polju je ubijena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu, moram vas prekinuti. Ne morate ulaziti u te detalje. Mene sada zanimaju vaši kontakti sa OVK. Koliko ih je bilo i o čemu se radilo?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nakon ofanzive otišao sam tamo sa namerom da pogledam kakva je situacija i da nešto snimim, da snimim fotografije i uzmem beleške od ljudi koji su bili u tim selima. Međutim, nažalost, tamo više nije bilo civila u tim selima, svi su oni proterani. Susreo sam Dževada Jusufija (Xhevat Jusufi), komandanta za logistiku OVK u selu Bare (Bare) i od njega sam počeo dobijati informacije o situaciji i o tome šta se dogodilo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu, vi možete i opširnije odgovoriti na to ukoliko vas budu pitali. Obično kad bi bilo napada na albanska sela, da li biste vi nakon toga videli pripadnike OVK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Video bih vojsku nakon ofanziva kada bih odlazio u ta sela.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je OVK prisutna negde u blizini Mitrovice, odnosno posebno u selu u području Vaganica (Vaganice)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Izvinjavam se, pitanje mi nije jasno. Ovo poslednje pitanje nema veze sa mojim svedočenjem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vratimo se na Vaganicu, da li je to selo blizu Mitrovice?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Selo Vaganica je najbliže selo Mitrovici na neka tri kilometra.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je bilo OVK u tom selu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, bilo ih je.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: U septembru 1998. godine, od 22. do 29, vojska i policija i paravojne formacije srpske snage su preduzele ofanzivu u kojoj je ubijeno 36 Albanaca. 14 je ubijeno

maljevima u selu Galica (Galice) u opštini Vučitrn (Vushtrri). To su mi rekli svedoci i članovi njihove porodice. Nakon 29. septembra, ja sam otišao u sva ta sela i čim sam ušao u selo Vaganica, naišao sam na pripadnike OVK. I zatim mnogo puta kada bih odlazio u to područje sretao sam vojnike OVK.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je 1998. godine došlo do toga da ste vi stupili u kontakt sa dva posmatrača Evropske unije prilikom pregovora za oslobađanje troje Srba u selu Poljance (Polac)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Nije se radilo o troje Srba, nego o dvoje Srba u selu Poljance u opštini Srbica. Ja sam otišao sa dva posmatrača Evropske unije koji su bili stacionirani u selu Žabare (Zhabari) i tamo smo otišli sa namerom da ishodimo oslobađanje dvoje Srba koje je uhapsila OVK.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I jesu li oni oslobođeni?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nakon dva dana razgovora i kontakta sa Ademom Demaćijem (Adem Demaci), političkim predstavnikom OVK, uspeli smo osloboditi tu dvojicu Srba.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vam je tada, 1998. godine bilo poznato da ima pripadnika OVK koji rade u samom gradu, u samoj Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kako se sukob razvijao, kakvi su bili vaši kontakti sa OVK, da li ih je bilo više ili manje?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nakon ofanziva i nakon masakra Albanaca od strane srpske vojske, paravojnih formacija i civila, sve više i više ljudi je pristupalo OVK kako bi se ljudi mogli braniti, oni ljudi koji su bili suočeni sa istrebljenjem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prvo odgovorite samo sa da ili ne. Da li su vam poznati incidenti u kojima je OVK prihvatila odgovornost za napade na srpske snage?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je bio vaš izvor informacija o takvim napadima?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Kada je reč o tim napadima, moji izvori informacija bili su mediji u kojima su objavljene izjave u kojima je OVK prihvatila odgovornost za takve incidente.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Idemo sada na bombardovanje NATO-pakta. Zanima me kakav je efekat imalo bombardovanje NATO-pakta. Prvo, da li je bilo efekta na ponašanje Srba kad je reč o Kosovarima, stanovnicima Kosova?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nakon što je počelo bombardovanje NATO-pakta 24. marta 1999. godine, u mnogim delovima Kosova, posebno u Drenici, započele su snažne ofanzive srpske vojske, policije i paravojnih formacija. Tada je ubijeno mnogo Albanaca bez obzira na njihovu starost ili pol. Ukoliko je potrebno, mogu spomenuti slučaj Izbice (Izbice).

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U ovom trenutku možemo to samo uopšteno proraditi. Jeste li, kad je reč o Izbici, bili tamo sami ili ste to saznali od drugih?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O tome sam saznao od drugih. No, onda sam otišao tamo, prebrojao sam sve leševe, ne samo u Izbici nego i u nekoliko okolnih sela.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nećemo se sada baviti detaljima toga. Da se dalje zadržimo na NATO bombardovanju. Da li ste vi lično videli i čuli bombardovanje?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, jesam. Jako često bih ga video lično.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste, pre svega, videli nešto kako su bombardovani magacini Vojske Jugoslavije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Otprilike negde oko 13. i 14. aprila 1999. godine bio sam na polju kod sela Donje Vinarce (Vinarce e Ulet) kod Mitrovice i video sam kako NATO avioni bombarduju depoe Vojske Jugoslavije u selu Svinjare kod Mitrovice. Ovi depoi su bili vrlo blizu područja Bair.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam mnogo, ali zbog jednog detalja, da li bi svedok mogao da vrati traku, dužni smo da pogledamo dokazni predmet 27, molim vas. Original je sve što tražim, ne engleski prevod. Možemo li da pogledamo broj 21 na listi, molim vas. Sada, rekli ste nam juče da je vaše ime na listi. Kako se speluje vaše ime, najpre na latiničnom alfabetu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Moje ime je Halit Barani.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to sa E ili sa A?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Sa A. Srbi sve vreme A menjaju sa E i izgovaraju moje ime kao Berani.

TUŽILAC NAJS: Hvala mnogo. Da, to je bilo sve što sam tražio od ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U jednom momentu, tužilac je juče spomenuo da ako iko ima bilo kakvu zamerku, treba je odmah jasno reći. Želim da kažem prvo i glavno da imam primedbu na sve što je ovaj svedok rekao. I pre nego što krenem na moja pitanja, želeo bih da upozorim javnost da sva prethodna uzastopna pitanja koja smo čuli od Tužilaštva ovog jutra, uključujući i pominjanje Vaganice...

SUDIJA MEJ: Vi niste ovde da upozoravate javnost. Vi unakrsno ispitujete ovog svedoka. Sada, molim vas da ljubazno postavite svoje prvo pitanje, molim vas, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Želeo bih da skrenem vašu pažnju na činjenicu da sve o čemu sam razgovarao sa svojim saradnicima telefonom poslepodne i tokom noći, da su to sve stvari koje su bile spomenute jutros od strane tužioca u njegovom ispitivanju. Naravno, malo deformisano. Vaganice i njegovi kontakti sa OVK i

bombardovanje Baira, i mnogi drugi detalji. I ovo ometanje moje komunikacije od strane Optužbe je nešto što, verujem da je vaša dužnost da istražite, zato što on ne bi mogao da razmišlja na svoj sopstveni način.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najš, da li ste slušali ovu diskusiju?

TUŽILAC NAJS: Naravno, nemajući pristup...

prevodilac: Mikrofon, molim.

TUŽILAC NAJS: Nemajući mogućnost da komuniciram sa optuženim, ako je optuženi iskoristio mogućnost da razmatra zaključke koji su mu bili predati i koje je mogao naći juče, pre datuma tih navodnih telefonskih poziva, on je mogao da otkrije sve dotaknute razloge u tom sažetku, koji su mu bili dostavljeni juče.

SUDIJA MEJ: Hvala. Gospodine Miloševiću, Veće razmatra ono što ste vi rekli. Savet je u redu. Razlozi na koje se pozivate su nam predloženi u sažetku koji ste dobili juče. Pre nego što istupite sa tako oštrim tvrdnjama te vrste, trebalo bi da imate neku vrstu dokaza za to. Sada, mogli bismo da započnemo neku vrstu unakrsnog ispitivanja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ekstremne neistine su bile iznete ovde, zato sam ja istupio sa ovakvim primerima. Vi ste, dakle, prodavali cigarete? To je bilo pitanje.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, prodavao sam cigarete kao deo preduzeća „Dum“, u Prištini (Prishtina).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tokom rata imali ste kiosk na autobuskoj stanici u Mitrovici, zar ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Tokom rata, ja uopšte nisam imao kiosk, ja nisam radio uopšte.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi imate rođake Bljerima (Blerim) i Dževdeta (Xhevdet)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, oni su mi rođaci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su oni glavni trgovci droge u Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja ih dobro poznajem pošto su mi braća, i mislim da se oni time ne bave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vaš rođak Azem Berani (Azem Barani), da li vam je poznato da je pobegao u Tursku posle silovanja učenice Medicinske škole?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Znam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da drugi vaš rođak Nuri Barani (Nuhri Barani) u Nemačkoj prodaje drogu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nuri je takođe moj rođak, brat, ja znam da je on u inostranstvu, ali ne znam čime se bavi tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi stanujete u naselju Tamnik u Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja živim u kraju Ilirida koji se nekad zvao Tavnik u Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je Tamnik bio centar OVK, celo naselje u Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja znam da to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato koliko je skladišta, municije i oružja UČK otkriveno u Tamniku, u tom naselju?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja ne znam ništa o ovome, ako vi imate nekih podataka, onda nam vi recite kad se to desilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To se desilo pre agresije više puta, upravo u onim događajima o kojima vi govorite kako je Vojska napadala nedužne civile a Vojska je pretresala i otkrivala magacine oružja, municije čak i jednu skrivenu bolnicu u tom vašem

naselju Tamnik, jer problem je ovde što vi svaki sukob Vojske i policije sa OVK tretirate kao napad na albanske civile. Pitao me je svedok pa sam mu odgovorio.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, molim vas. Prvo pitanje je bilo da li je bila neka skrivena bolnica OVK u Tamniku?

SVEDOK BARANI: Nije bilo bolnica, ali bila je jedna državna ambulanta u kraju Ilirida koji se ranije zvao Tavnik.

SUDIJA MEJ: Drugo pitanje je sledeće: tvrdi se da vi smatrate da je bilo koji konflikt armije i policije sa jedne strane i OVK sa druge strane bio zapravo napad armije na civile. Da li je to tako, ili ne?

SVEDOK BARANI: Ne. To nije tačno, ovo nije u skladu sa činjenicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa ubistvom na autobuskoj stanici na Đurđevdan, znači 6. maja 1998. godine, kad je ubijen policajac Darko Nikolić, onda policajac Darko Ivaz, a Joca Jović takođe policajac ranjen. To je bio teroristički napad, kao što se sećate, i oni povezuju vaše ime sa tim terorističkim napadom. Kakve veze vi imate sa tim terorističkim napadom?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja znam jako dobro ovaj slučaj. To nije bio teroristički napad već se radilo o tome da je policija napala Jašarija (Jashari) na ulici, pošto su pokušali da zauzmu njegovo imanje, onda je on u samoodbrani pucao i tom prilikom je ubijen. Ja nemam nikakve veze sa ovim ubistvom osim što sam narednog dana, kao što rekoh, narednog dana sam otišao na lice mesta ovog ubistva, ja sam fotografisao ovo mesto ubistva i zatim sam zabeležio ko je bio u ovo umešan. Kasnije, koliko sam shvatio, kasnije sam shvatio da je ubijen student Hartim Jašari (Hartim Jashari). Ja sam prisustvovao njegovoj sahrani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na autobuskoj stanici gde su ubijena dva policajca i teško ranjen jedan policajac, vi tvrdite da je to policija napala ovog teroristu Hartima Jašarija.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam rekao da su pokušali da ga napadnu, on je imao sa sobom vatreno oružje i pucao iz njega. Onda su oni njega ranili i on je kasnije podlegao svojim ranama. Potpuno je van pameti smatrati da jedan pojedinac može napasti čitav kombi policajaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi dakle smatrate, kad policija na autobuskoj stanici priđe nekome da ga legitimise, da je to napad na njega i da onda on može da pobije policajce.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To se nije desilo na autobuskoj stanici već izvan nje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakve razlike ima?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Postoji razlika, zato što nije bilo na autobuskoj stanici nego izvan nje. Da se to desilo na autobuskoj stanici, bilo bi drugačije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako bi bilo drugačije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Puno je Albanaca često bilo pretresano na autobuskoj stanici i nije bilo nikakvih incidenata ove vrste tamo. Ali one noći kad se desio ovaj incident, prema rečima svedoka Hartim je bio sam, nije bio u društvu ni sa kim već je išao kući. Znao je da u slučaju da ga uhapsu stavili bi ga u zatvor i da bi to izbegao, počeo je da puca iz svog pištolja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ubio tri policajca?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Tom prilikom znam da je ubijen jedan policajac, a da su dvojica ranjena. Ovo je ono što sam ja saznao 6. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ubijeni su Darko Nikolić i Darko Ivaz, a ranjen je Joca Jović. To sam rekao, dva ubijena, jedan ranjen. Da li to smatrate terorističkim napadom, to što je uradio Hartim Jašari?

SUDIJA MEJ: Svedok je izneo svoju verziju ovog događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je sin Bislima Jašarija (Bislim Jashari) koga ste pominjali, a brat od strica Adema Jašarija. Je li tačno ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne. Nije, on je nećak Bislima Jašarija i rođak Adema Jašarija. Hartim Jašari je rođen i odrastao u kraju Ilirida u Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle ovog incidenta vi ste otišli u selo Vrnjica. To je Vaganica, baza UČK je tamo. To je ono o čemu ste malopre govorili. Je li to tačno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno, to je laž. Osoba od koje ste dobili ove podatke je lagala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Malopre ste rekli tužiocu da ste bili u Vaganici, sad kažete da je laž da ste bili u Vaganici.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne biste trebali da povezujete Vaganicu sa Jašarijem. Ja sam često išao u Vaganicu, ali ne tom prilikom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja povezujem zato što vas pitam jeste li tamo pobjegli zato što ste bili umešani u ovo ubistvo? Odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno. Ne mogu da odgovorim sa da ili ne, moram da objasnim, zato što, kad sam ja pravio beleške, ja sam odlazio u svoju kancelariju, onda sam pripremao svoj svakodnevni izveštaj, a onda sam to dalje prosleđivao medijima i štampi i ja sam zadržavao original tog izveštaja. Kada kažem podaci, mislim na dnevni izveštaj o tome šta se događalo tokom perioda od tri godine, gde sam unosio i okolnosti pod kojima se to desilo, datume, događaje i tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi jedan od osnivača OVK u Kosovskoj Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To takođe nije tačno. Zato što nisam bio niti sam jedan od osnivača.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Tamniku ste držali sastanke organizacije OVK u osnovnoj školi „25. maj“ u vašem komšiluku tamo gde ste stanovali. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno. Nema nikakve vojne škole u Iliridi ili bivšem Tavniku. Optuženi, ukoliko on zna kad se desio ovaj sastanak neka molim vas kaže, ja ću odgovoriti sa da ili ne.

SUDIJA MEJ: Brže ćemo proći kroz ovo unakrsno ispitivanje, gospodine Barani, ukoliko budete kratko odgovarali na pitanja i ne ulazili u diskusiju. Prema tome, molim vas, dajte kratke odgovore. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Slušam, možda je u prevodu greška, odgovor da nema nikakve vojne škole. Ja nisam pominjao Vojnu školu rekao sam osnovna škola.

SUDIJA MEJ: Da, u redu je, ali ovo nema nikakve veze, zato što je on rekao da nije išao ni na kakve sastanke tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Vaganicama se sreo sa komandantom Ismetom Hodžom (Ismet Hoxha) koji je, inače, takođe ubica jednog policajca, policajca Dejana Price. Da li je to tačno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam se sastao sa mnogim komandantima i vojnicima OVK, ali ne znam ništa o ovome što vi sad spominjete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li se sastali sa Ismetom Hodžom?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam ga često viđao, njega i mnoge druge vojnike OVK kad bi prolazio kroz selo Vaganice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, sastajali ste se sa Ismetom Hodžom?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Rekao sam da sam sretao mnoge vojnike OVK, svaki put kad bih izlazio iz grada Mitrovice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U samoj Vaganici, bio je Dibrani Jetulah (Dibrani Jetullah), komandant?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Jetulah Dibrani je bio OVK komandant za jedinicu iz Vaganice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa njim ste se sretali često?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam prolazio kroz to mesto nekoliko puta, ali ne moram nekoliko puta da odgovaram na ovo vaše pitanje jer sam već objasnio da svaki put kad bih odlazio iz Mitrovice, sretao bih se sa vojnicima i komandantima OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima i vaša fotografija sa njima u selu Vrbnica (Vernice), slikali ste se s njima zajedno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O kakvoj fotografiji govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi, i na primer jedan od tih komandanata, Jetulah, i neki drugi u Vaganicama. Govorim o tim fotografijama za koje kažete da ste prolazili pored njih.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Moguće je, ja imam puno fotografija, ali to su fotografije posle rata kad smo se slikali na raznim sastancima u Mitrovici i izvan Mitrovice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bio je tamo i drugi komandant, Kurt Đerkin (Kurt Jerkin)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To ime mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste prisustvovali, naime, odgovorite sa da ili ne, pošto ja tvrdim da jeste prisustvovali pokaznoj vežbi UČK koja je održana u selu Bare kako treba upadati u srpske kuće, kako treba izvršiti napade na policiju, i kako treba vršiti terorističke akcije? Pokazna vežba u selu Bare kojoj ste vi prisustvovali?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno. To nije bila vežba, niti obuka kako da se pljačkaju srpske kuće niti da se upada u srpske kuće već je bila proslava 28. novembra, to je dan albanske zastave. Ja sam se nalazio tamo da bih video kako stvari teku, tog

dana je bila proslava, ja sam tamo ostao, otprilike četiri sata ukupno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, tada te jedinice UČK nisu napravile nikakvu pokaznu vežbu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nije tačno. Jednostavno su izvršili demonstraciju sopstvenih vežbi, ali ne radi se o onoj vežbi o kojoj vi govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu demonstraciju sopstvenih vežbi onda izvele su toga 28, na kojoj ste vi prisustvovali, jedinice UČK. Kakvu demonstraciju, objasnite?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Već sam vam rekao, radilo se o proslavi i svirala se muzika, igrale su se razne igre koje su bile organizovane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Već ste rekli da su prikazali demonstraciju sopstvenih vežbi, a ne terorističkih aktivnosti. Kakvu demonstraciju sopstvenih vežbi su prikazali?

SUDIJA MEJ: Da li je bilo ikakve demonstracije aktivnosti OVK?

SVEDOK BARANI: Da, da, na sceni, na pozornici zato što je to bila jedna kulturna manifestacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa maločas ste rekli i vi i slušao sam vlastitim ušima da su samo prikazali demonstraciju sopstvenih vežbi UČK.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Rekao sam i ponoviću, ja ne poričem, ne moramo puno da sve ovo ponavljamo, radilo se o onome što su oni izvodili na pozornici. To je bila jedna kulturna manifestacija koja se održala 28. novembra, a to je dan nacionalne zastave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da idemo dalje. Juče ste ovde imenom i prezimenom pomenuli nekolicinu vaših komšija Srba.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Juče, ja jesam spomenuo mnoga imena Srba, ali samo jedno ime moga komčije, Momčilo Kokorić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čuo sam da ste spomenuli nekoliko imena i prezimena Srba koji su vaše komšije i da ste rekli da su oni izvršiooci nekih zločina?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Imena koja sam spomenuo, ti ljudi nikada nisu bili moje komšije. Kokorić je bio moj komšija i to sam rekao, a ovi drugi nikada nisu bili moje komšije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste ih poznavali, tu su živeli u vašem kraju, verovatno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne. Dejan Savić je iz Vučitrna, Dragan Đurić iz Zvečana (Zvecan), Žarko Kosovac je živeo u naselju Dibri (Dibre), a Ratko Antonijević je imao kuću u naselju Ilirida, na velikoj udaljenosti od mesta gde sam ja živeo, budući da u naselju Ilirida ima 10.000 stanovnika. To je najveće naselje u Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, taj Tamnik je najveće naselje u Mitrovici, i zato je bio odabran za glavni centar za OVK.

SUDIJA MEJ: Već smo se pozabavili tim pitanjem, krenite dalje, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko sam ja upoznat, sve kuće ovih ljudi su opljačkane i zapaljane u Mitrovici, ovih koje ste vi pomenuli. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne. To nije tačno, kuće mojih komšija, nijedna od kuća mojih komšija nije spaljena. One i dalje stoje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su samo one koje su nasilno zauzete. Da ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, nisu nasilno preuzete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesu prazne sad?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, nisu prazne, u njima žive albanske porodice, porodice čije su kuće spaljene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su im njihovi vlasnici dali te kuće da u njima žive?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Sad govorim o mojim komšijama. Jedan od njih je prodao svoju kuću, a tu kuću je kupio jedan drugi albanski komšija. A što se tiče ove ostale trojice, ne znam baš kakva je situacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate. Vi ste sastavljali spiskove Srba za likvidaciju i lepili ih na Biblioteci i na hotelu „Adriatik“, da ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne. To nije tačno. A ne znam ko je uopšte pravio takve spiskove.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste ih lepili na Biblioteku i hotel „Adriatik“?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne. To nije tačno, ja sam imao izložbu fotografija u Biblioteci i to fotografija izmasakriranih Albanaца, a pored fotografija sam okačio imena počinilaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako vi znate ko su počinioци?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Juče sam spomenuo imena, ne znam šta ste vi čuli, ali ste sami videli spisak i nema potrebe da dalje o tome govorimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste spominjali imena za koja ste čuli. Da li je to dovoljno da ljude osudite i zakačite njihova imena kao ubica?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno. Sva imena koja ja posedujem, vezano za ta imena ja imam dokaze koji dokazuju njihovu krivicu, a ja sam takođe jedan od očevidaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi smatrate da imate pravo da sudite?

SUDIJA MEJ: Ovo je samo komentar. Svedok vam je rekao šta je radio. Ne. Ne, to nije prikladno pitanje. Svedok nam je rekao šta je uradio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prelazim na sledeće pitanje. Ne smeta mi ako koje hoćete da preskočite. Da li znate policajca Ljuljezima Ademija (Lulezim Ademi), Albanca?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, poznajem Ljuljezima Ademija i to veoma dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: UČK je pokušavala 1998. godine dva puta da ga ubije. Da li znate to?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne. To nije tačno da je UČK pucala na njega. Znam za jedan slučaj i mogu vam reći kako je do toga došlo. Radilo se o događaju u kafiću, tamo su pili, onda su se posvađali, onda je jedan od njih pucao iz pištolja i ubijen je jedan meštanim iz susednog naselja Ura e Đakut (Ura e Gjakut), a počinitelj je i danas u zatvoru zbog toga što je učinio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako povezujete to što ste sad rekli s činjenicom da je počinitelj otac Ljuljezima Ademija, policajca na koga je pucano, koji je bio šumar, ubijen od strane UČK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Šta to znači? Nije mi jasno, koga je ubio UČK?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ljuljezimovog oca šumara.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, on je bio šumar, ali nije tačno da je on ubijen, on je živ, i živi na opštini Mitrovica, a ime mu je Mehmed (Mehmed), otac mu je Adem (Adem), a prezime mu je Ademi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A brat Skender (Skender) otet. Da li znate o tome?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam da se njegovo ime nalazi na spisku nestalih. Kada kažem na spisku, govorim na spisku Save-ta za odbranu ljudskih prava i slobode iz Mitrovice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kom svojstvu se nalazi njegovo ime na tom spisku?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je spisak nestalih osoba dakle, ne znam, ne zna mu se sudbina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja to i tvrdim. Pominjali ste nekoliko puta Sedlare. To područje je operativna zona UČK koja obuhvata i Kosovsku Mitrovicu. Zar ne? Da li ste vi duž albanske granice...

SUDIJA MEJ: Pitajte ga da li je to bila, kao što vi tvrdite, operativna zona OVK Sedlare, odnosno Šalja. Možete li nam pomoći oko toga, gospodine Barani?

SVEDOK BARANI: Nije mi jasno. Oprostite, ali ne razumem.

SUDIJA MEJ: Dakle, operativna zona UČK Sedlare. Obraćam se sada svedoku. Da li možete da nam pomognete u vezi s tim. Gospodine Miloševiću, sačekajte trenutak. Oprostite, da li je područje Sedlara bilo operativna zona UČK koja je obuhvatala Kosovsku Mitrovicu? Da li je to tačno ili nije, ili pak ne znate?

SVEDOK BARANI: Da. To je tačno.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, operativna zona Sedlare je operativna zona OVK koja je obuhvatala Kosovsku Mitrovicu, zar ne, i ide dalje uz granicu Albanije. Onda imamo operativnu zonu Dukadžini (Dukadjin), operativnu zonu duž albanske granice koja obuhvata Đakovicu (Gjakove) i Peć (Peja). Dalje je operativna zona Paštrik (Pastrik), to je Prizren (Prizren) i Orahovac (Rahovec) i drugi posebni regioni. Drenica operativna zona je jedna od njih.

SUDIJA MEJ: Obraćam se svedoku. Da li znate za ove druge operativne zone?

SVEDOK BARANI: Ja mogu da odgovorim i da kažem ono što vas interesuje u vezi opštine Mitrovica.

SUDIJA MEJ: Da, a da li znate bilo šta o ovim drugim operativnim zonama?

SVEDOK BARANI: Čuo sam neke stvari, budući da se to često spominjalo u sredstvima informisanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neću da nabrajam dalje operativnu zonu Lab, koja obuhvata Prištinu, Nerodimlje (Nerodime) isto tako. Da se vratimo na Sedlare. Vi ste išli u operativnu zonu Sedlare i snimali ste vojne vežbe u Sedlarima?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da se vratimo na vaše naselje Tamnik. U Tamniku 1999. godine, kada je pronađeno desetina kuća sa magacinima oružja, pa čak i ta bolnica, vođene su borbe u samom naselju Tamnik. Da li se toga sećate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Što se tiče magacina oružja, to nije tačno. Što se tiče borbi u aprilu kada se okupilo čitavo stanovništvo tog naselja, dakle kada su se skupili svi stanovnici Mitrovice, oni su poterali ka Žabarima (Zhabari). Muškarci su odvojeni od žena i ukrčani u kamione, a onda su došli neki pripadnici UČK i počeli su da pucaju kako bi spasli roditelje i decu i uopšte stanovnike, kako bi ih spasili od onoga što se dešavalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi tvrdite, dakle, da nisu bile borbe nego su, nego je policija i vojska napala nedužne civile. Da li sam vas dobro razumeo?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Molim vas da ponovite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da u aprilu u Tamniku nisu vođene borbe između vojske i policije i UČK, nego da je u stvari reč bila o napadu na nedužne civile. Da li vi to tvrdite?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ponavljam ono što sam rekao, nije bilo borbi u naselju već na poljima Žabare u donjoj Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A između koga su bile borbe na poljima Žabari u donjoj Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nisam rekao da je bilo borbi već kada se čitavo albansko stanovništvo tamo skupilo, odnosno kad ih je skupila srpska policija i vojska na poljima Žabari, oni su razdvojili muškarce od žena. Muškarce su ukrkali u kamione, a onda u susednim selima, odnosno iz nekih kuća iz susednih sela kod Žabara čuli su se pucnji. Ta pucnjava je u stvari dolazila od nekih pripadnika UČK, neki pripadnici UČK su pucali. A namera je bila da uplaše policiju kako bi se oni povukli i kako bi ostavili stanovništvo na miru, kako ih ne bi masakrirali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da je OVK pucala da uplaši policiju i vojsku?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, to je tačno jer niko nije bio ni ranjen ni ubijen tada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja mogu da vam kažem da je u Tamniku u tim borbama, evo imam ime, Nebojša Kostić, vojnik iz Beograda poginuo, a veći broj vojnika je ranjen. Da li znate za tu činjenicu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, nije mi to poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je upravo poginuo u Tamniku, dakle tamo gde kažete da niko nije pucao?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O kom danu govorite, prvo mi to recite pa ću vam onda odgovoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorim o aprilu 1999. godine. To je jedna akcija bila kada je vojska i policija preuzela te magacine oružja UČK i kada se sukobila sa pripadnicima UČK u Tamniku. Aprila 1999. godine, više vojnika ranjeno, poginuo Nebojša Kostić, vojnik iz Beograda u tim aktivnostima. O tome govorim.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ono o čemu sam ja govorio, dakle kada je stanovništvo skupljeno tada nije bilo ranjenih, nije bilo žrtava, a ne znam za ove druge slučajeve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na Bajgori, dakle operativna zona Sedlare, sa dve brigade imala je oko 4.000 boraca UČK. Da li je tačno ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam brojke pripadnika UČK ni u jednoj zoni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li imate predstavu koliko ih je bilo, pošto vi veoma mnogo informacija ovde podnosite, da li imate predstavu koliko je bilo UČK u operativnoj zoni Sedlare?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam da ih je bilo dosta, a ranije sam već bio rekao da nakon što su počinjeni masakri, oni koji su imali oružje, mislim sad na Albance, da su se oni masovno priključivali UČK i to kako bi odbranili vlastito stanovništvo od potpunog istrebljenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je to hteo da istrebi vlastito stanovništvo?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Srpska policija, paravojska i vojska. Oni su hteli da istrebe albansko stanovništvo, dakle stanovništvo koje nije stanovništvo Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi smatrate da je stanovništvo isto što i UČK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: UČK se u stvari rodila iz naroda kako bi ljudi mogli da odbrane vlastite roditelje, braću, sestre.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A za koliko terorističkih napada UČK znate, konkretnih, da ste sa njima vi upoznati?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Kada kažete „teroristički napadi“, nije mi baš jasno šta pod time mislite, koji su to teroristički napadi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, na primer, kad dođu trojica pa izrešetaju ceo kafić sa decom, to smatram terorističkim napadom. Ili kad pucaju, na primer, na vozilo Crvenog krsta ili na vozilo diplomata posmatrača ili na vozilo novinara ili ubijaju civile?

SUDIJA MEJ: Gospodine Barani, da li su vam poznati napadi te vrste?

SVEDOK BARANI: Nemam saznanja o takvim napadima, tako da mogu da kažem da ih nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odlično. Rekli ste da ni od kakvog značaja nije bilo bombardovanje, a znate dobro da je bombardovan u toku rata centar Mitrovice, a ne samo zgrada SUP-a, da je čak i džamija pogođena u centru Mitrovice i da je bila velika panika u Mitrovici. Na primer, tada kad je gađan centar Mitrovice uključujući zgradu SUP-a, uključujući pogođenu džamiju i sve to. Da li smatrate da to nikakav učinak nije imalo na stanovništvo? Odgovorite sa da ili ne.

SUDIJA MEJ: Mislim da se na ovo pitanje ne može odgovoriti sa da i sa ne. Pokušajmo ovako. Pre svega, recite nam da li je bombardovan centar Mitrovice?

SVEDOK BARANI: Ne, to nije tačno da je centar bombardovan. Ako govorimo o gradu, kasarna jeste bombardovana, a takođe i stanica policije i magacini oružja.

SUDIJA MEJ: Ovde se tvrdi da je zgrada SUP-a bombardovana. Da li je zgrada SUP-a bombardovana? Ili je to ono što vi zovete policijskom stanicom?

SVEDOK BARANI: Da, bombardovana je.

SUDIJA MEJ: Rečeno je da je džamija bombardovana. Da li je to tačno?

SVEDOK BARANI: Džamija jeste, ali taj napad nije izvršio NATO već srpska vojska.

SUDIJA MEJ: Dobro, govorimo sad samo o NATO-u. Rečeno je da je bilo panike, da li je to tačno?

SVEDOK BARANI: Ljudi nisu bili uplašeni već su bili oduševljeni. Ja govorim o albanskom stanovništvu, jer konačno se pojavila sila koja će ih spasti od istrebljenja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde se nalazi ta zgrada SUP-a koji vi nazivate policijskom stanicom?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Zgrada SUP-a o kojoj i govorim nalazi se na severoistoku Mitrovice u naselju Ibri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ništa u centru nije pogođeno? Po vašoj tvrdnji.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Dve granate su pale kod ograde zgrade bivše JNA, to je u blizini pijace u Mitrovici. Dakle, to je drugo centralno naselje. Međutim, tom prilikom nije nanesena šteta, osim što su popucala stakla na zgradi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je na područje Kosovske Mitrovice bačeno 116 ili 117, samo za jednu mogu da pogrešim, bombi u NATO bombardovanju?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam koliko bombi je bačeno. Ne znam koja količina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A počelo je već 25. marta, 24. marta dva bombardovanja, 25. marta četiri dejstva. Da li se sećate toga u Mitrovici? 24. i 25. marta, ajde da ne idemo dalje.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: 24. marta u toku noći čuo sam da NATO bombarduje, ali gde su pale bombe i koliko ih je bilo to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi se sećate jedino bombardovanja vojnog skladišta, ali i to je na brdu Bair o kome ste govorili da je stanovništvo tamo bilo uznemiravano. Ali ne od NATO-a koji je bombardovao to brdo, nego od srpskih snaga, je li tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja nisam rekao da su ih srpske snage granatirale, niti sam rekao da je tamo bilo stanovništvo,

već sam rekao da sam se nalazio u jednoj, na jednoj poljani u selu Donje Vinarce i negde 13, 14. aprila i da sam tada video kako se magacin JNA u selu Svinjare bombarduje, a to je u blizini naselja Bair u Mitrovici. To se nalazi i u mojoj izjavi, a to sam sve video vlastitim očima.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, sada je 11.00 h.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U redu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Barani, sada ćemo napraviti pauzu od pola sata i nastaviti u 11.30. Molim vas da tada budete u sudnici.

SVEDOK BARANI: Da, naravno.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li poznajete Ratomira Pantovića?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Da i ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je s vama u smenama radio u istoj prodavnici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Njegovog rođaka Todora Živkovića, jula 1999. godine UČK je odveo sa groblja gde se on nalazio na grobu svog sina. I odveo ga je u zgradu socijalnog osiguranja gde je bio njegov štab i Radomir Pantović koga poznajete i s kojim ste zajedno radili, dakle u smenama, molio vas je da intervenišete da ne likvidiraju njegovog rođaka. Da li se sećate toga?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To uopšte nije istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja imam podatak da vas je molio, ali da ste vi odbili da mu pomognete. Ići ćemo dalje. Pome-

nuli ste Fadilja Kurtija (Fadil Kurti) da su ga ubili Srbi, a Fadilj Kurti je bio policajac, radio u MUP-u, policajac iz sela Čabra (Caber), radio u MUP-u Zubin Potok. Da li je to tačno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije istina i ja njega uopšte nisam spomenuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za njega?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je prvi put da čujem to ime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ne znate ni za ovog Zumura Aljickaja (Zumur Alickaj), njegovog šuraka koji ga je pozvao u selo Lauša da dođe po ženu i tamo ga ubio i izmasakrirao. Ne znate ništa o tome?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tom incidentu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi 1996. godine režirali pozorišnu predstavu u kojoj ste veličali ubistvo policajca od strane Adema Jašarija?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, režirao sam predstavu zato jer inače redovno radim u pozorištu. Ali ovo je nešto sasvim pogrešno, to uopšte nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je bila predstava? Ta 1996. godine o kojoj govorim vezano za ubistvo policajca?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Te predstave bile su događaji koji su se dogodili ili su se mogli dogoditi bez obzira na to o čemu se radilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to što vi kažete tvrdite da nema veze sa ovom temom za koju vas pitam?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Pa ako se od mene očekuje da objasnim sve predstave koje sam režirao, tu se radi o 53 premijere i mnogo repriza, to će uzeti jako puno vremena.

SUDIJA MEJ: Ako se ne sećate ove konkretne predstave, recite to, a ako se sećate, onda recite da ili ne, da li se ta predstavila bavila ubistvom jednog policajca?

SVEDOK BARANI: Nijedna predstava nije se bavila ubistvom policajca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li poznajete Skendera, da li ste poznavali Skendera Ademija (Skender Ademi)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Poznavao sam ga i o njemu sam već govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je on stradao?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To sam već rekao. On se vodi kao nestali. A da li je umro i kako je umro, to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ja imam podatak da ste vi direktno povezani sa njegovim kidnapovanjem i da ste ga ubili u selu Supkovac (Shupkofc)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije istina. I vi imate sasvim pogrešne informacije, to je čista laž.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U naseljima Tamnik i Bair koje smo pominjali bilo je oko stotinu pripadnika UČK iz sela Vaganice i sela Ošljana (Oshlan). Da ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovo je prvi put da čujem nešto poput toga. Ja ništa o tome nisam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ja vas pitam. Govorili ste o Tamniku, govorili ste o Vaganice pa vas ja pitam da li je bila ta grupa od stotinu UČK u Tamniku i Bairu iz Vaganice i Ošljana?

SUDIJA MEJ: On je već odgovorio da ne zna koliko je bilo pripadnika OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dorbo. Da li znate za komandante UČK, Ismet Hodža (Ismet Hoxha), Milezim Krasnići (Milezim Krasniqi), Fadil Deljić (Fadill Delic) koga zovu Buli, Avnic Hardimal (Avnic Hardimal), Neksat Čubreli (Nexhat Cubreli), Bajram Jaha (Bajram Jaha), da li znate za njih? Koga od njih poznajete i da li sve poznajete?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Neke od njih ja poznajem, ali to nisu bili komandanti, to su bili tek članovi OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja tvrdim da su bili članovi štaba te grupe koja je radila u Bairu i Tamniku. Da li je to istina ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je ovaj Bajram Jaha koji je jedan od njih, kako kažete, pripadnik istovremeno bio i diler droge? Za njega ste rekli da mu je kuća zapaljena.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Tačno je da je njegova kuća spaljena 27. marta, a čime se on bavio osim toga što je imao restoran, to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pa bio je i kockar pored toga što je bio diler droge i vlasnik restorana. Da li poznajete Salja Fehemija (Sal Fehemi), komandanta interventnog voda UČK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovo je prvi put da čujem to ime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vas pitam zato što je on bio lociran u Tamniku i zadužen za dejstva u Kosovskoj Mitrovici. A kuća mu je odmah pored škole „25. maj“, nekako u vašem komšiluku, nemoguće da ga ne znate. Prisetite se, znate li ga ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nije tačno da je on u uniformi delovao u Tamniku. Takođe nije tačno da je on moj komšija, jer ja poznajem sve svoje komšije, pa i ljude koji žive nešto dalje, ali nikada nisam čuo to ime i ne znam tu osobu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li poznajete Jakupa Uvcua (Jakup Ufcu)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ako je to ime pravilno izgovoreno, moram reći da je to prvi put da čujem za njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda vam neću postavljati druga pitanja u vezi s njim. A da li poznajete Feriza Fetu (Feri-

za Fetah), Pušija Tola (Pushi Tolla), bivšeg rezervnog oficira koji je radio u sektoru obezbeđenja „Trepče B“?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, znam ga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je i on bio jedan od komandanata u Sedlarima?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, on je bio jedan od komandanata OVK u jedinici Sedlare.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate Safeta Dobrinija (Safet Dobrini)? Njegova je kuća u neselju „22. divizije“ kod motela, da li znate za njega?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovo je takođe da prvi put čujem to ime i u Mitrovici nema naselje koje se tako zove, nikad nisam čuo za nešto tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni naselje ne postoji. A ja imam podatak da je ta njegova kuća bila prihvatni centar za UČK iz Šalje, ne znate ništa o tome?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR : Ne znam ništa o postojanju nekakve osobe niti takvog naselja ili četvrti u Mitrovici. A ja znam sve četvrti u Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste čuli za ime na Sahid Kurti (Sahid Kurti), Fatik Miftari (Fatik Myftari), Fatmir Serati (Fatmir Serati), da li ste čuli za njih, da li su vam poznati ti ljudi?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Koji Sahid? Ima mnogo Fatmira i Sahida, ne znam na koga mislite. Recite mi gde oni stanuju, onda vam možda mogu odgovoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi niste čuli za njih kao grupu ni kao pojedince?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovo je prvi put da to čujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam vas zato što su bili zaduženi za dostavljanje oružja iz Albanije i u Tamnik i prema

Sedlarima. Da li vam je poznato da je prilikom odlaska misije OEBS-a u selu Kovačica (Kovacice) ostavljen goniometar koji je UČK koristio za praćenje komunikacija vojske i MUPa?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovo mi pitanje nije jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam da li vam je poznato da je misija posmatračka, kad je napustila taj svoj punkt u selu Kovačici, ostavila goniometar koji je UČK koristio za praćenje komunikacija vojske i MUP-a?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate s obzirom na to da je ta komunikacija praćena zbog pripreme napada cele strukture na Mitrovicu, upravo radi određivanja vremena pogodnog za taj napad?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa ni o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li poznajete Imera Miftarija (Ymer Myftari) iz sela Vlahinje (Vllahinje) koji je bio pre inspektor prosvete u opštini Kosovska Mitrovica? I koji je posle bio komandant UČK u selu Vlahinje?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam Imera, ali ništa ne znam o tome da je on bio neki komandant.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nije bio neki veliki, imao je samo 15 bandita sa njim, samo 15 koji su išli okolo i ubijali.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Rekao sam da ne znam ništa o tome. Ja znam njega kao prosvetnog inspektora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, rekli ste maločas da ne znate ništa o sukobima UČK sa vojskom i policijom u Tamniku niti o smrti vojnika Kostić Nebojše, a da li znate da je 29. maja 1999. godine ubijen i vojnik Ivan Milošević i da mu je ta grupa koja je imala veze sa mudžahedinskim sastavima odsekla glavu i 17 puta izbola nožem pored toga što ga je ubila? Da li znate za taj događaj?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa od toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U selu Bajgora, na toj smotri jedinica UČK na kojoj ste prisustvovali, vi ste dobili zahvalnicu. Kakvu ste zahvalnicu dobili?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ta potvrda, ta zahvalnica je služila za moju kancelariju. Znate, ja sam često odlazio u sela oblasti Sedlare nakon ofanziva i tamo sam prisustvovao mnogim sahranama Albanaca koje je ubila srpska vojska i policija u tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li to bili pripadnici UČK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To su bili starci i starice, među njima i jedna paralizovana starica koju su zaklali i to u selu Kačandol (Kacandoll) u opštini Mitrovica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da vojska i policija nije pucala u UČK nego u neke starce i starice?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, to se uvek događalo tokom ofanziva. Kad to kažem, mogu reći i da od svih leševa koje sam ja video, ni jedan jedini nije bio u uniformi, svi su bili civili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi kažete iz onoga što ste govorili operativna zona Sedlare, operativna zona UČK, poznajete do sada koliko ste ovde potvrdili na navođenje imena koja sam dao, bar petnaestak njihovih komandanata, znači reč je o velikoj grupaciji. Znate da se ta cela struktura tukla sa vojskom i policijom i ubijala okolo i tvrdite da niste nikoga od njih videli, već samo starce i starice?

SUDIJA MEJ: Nisam siguran da sam shvatio pitanje. Gospodine Miloševiću, šta je vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa pitanje je kako objašnjava tu rekao bih krajnje nelogičnu kontradikciju između činjenice da je ovde potvrdio da je ta operativna zona Šalja koja UČK pokriva Mitrovicu sa velikim brojem pripadnika UČK, od čega je sam potvrdio da poznaje bar petnaestak imena njihovih komandanata, reč je dakle o jednoj velikoj strukturi. Dalje, da se cela ta struktura tukla, pucala u vojsku i policiju. Kako može da tvrdi da je vojska i policija pucala

u nevine civile. To ga pitam da objasni. Pored sve te maske UČK i svih tih komandanata koji su nečim komandovali, a po podacima je 4.000 UČK, kako može da govori da je vojska i policija pucala u nevine civile, to ga pitam.

SUDIJA MEJ: To je njegov iskaz. On u svom iskazu kaže da se to dogodilo. Kao što sam već ranije rekao, vi možete to komentarisati kao što ste upravo to i prokomentarisali, ali to nije pitanje koje se njemu može postaviti. Vi možete njega pitati da li on govori istinu ako to želite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne, ja sam ga pitao kako objašnjava takvu kontradikciju u svom sopstvenom iskazu?

SUDIJA MEJ: Ne, to nije pitanje za njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pored Sedlara, vi ste 1998. godine bili sa UČK u Drenici u Prekazu (Prekazi), je li tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: 27. januara 1998. godine kada je napadnuta kuća Šabana Murata Jašarija (Shaban Murat Jashari), a napali su je srpska vojska i policija u noći, otišao sam dan nakon toga, ujutru u 9 sati u Srbicu, autobusom. I odatle sam peške nastavio kako bih posetio porodicu Šabana Muratija Jašarija. Nije istina da sam tamo išao sa vojnicima, išao sam sam. Nosio sam kameru i video kameru i olovku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas za to, za posetu Muratu Jašariju ne pitam, nego kažem da ste u Drenici u Prekazu napravili propagandni film na kome se vidite vi zajedno sa teroristima UČK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, to nije tačno, ova informacija je pogrešna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznata likvidacija dva brata Mitrovića u selu Mijalici (Mihaliq), 1998. godine isto?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nije mi sasvim jasan naziv sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Selo Mijalić. Dva brata Mitrovića.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Selo Mijalić se nalazi u opštini Vučitrn i nikad ni pre rata, ni posle rata nisam tamo bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mitrovica i Vučitrn su vrlo blizu, kao što znate?

SUDIJA MEJ: Svedok kaže da on nikad nije bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nikad nije bio u Vučitrnu?

SVEDOK BARANI: Pitanje se nije pitalo Vučitrna već se ticalo sela Mijalić. Vučitrn je jedna stvar, a Mijalić druga stvar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maja 1999. godine UČK je u selu Priluzje (Prilluzhe) ubila šest mladića Srba ispod Čićavice. Da li se toga sećate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne sećam se. Ne sećam se, ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za selo Slatine (Sllatine), ono je baš na međi između Vučitrna i Mitrovice? Da li znate za to selo?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Možete li, molim vas, da ponovite ime tog sela i gde se otprilike nalazi, šta je u blizini? Prvi put čujem za to selo. Ja sam siguran da nema sela koje se tako zove u opštini Mitrovica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ono je popaljeno i raseljeno. Jeste li čuli za selo Banjska (Banjske) kod Mitrovice, jeste čuli za Novo Selo Macunsko (Novoselle)? Jeste li čuli za ta sela?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Oprostite, moram još jednom da ponovim. Možete li da kažete ponovo kako se zovu ta sela. Ja nisam čuo za ta sela koja vi sada navodite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste čuli za selo Banjska, jeste li čuli za Strahinjica Bana, jeste li čuli za selo Banjska kod Mitrovice. Ima dve Banjske na Kosovu, ali jedna je kod Mitrovice, selo Banjska?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Što se tiče sela Banjska za njega znam, ali ranije ste spomenuli neko ime koje mi nije bilo poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za Banjsku ste čuli. Za Novo Selo Macunsko ste čuli, da li znate da su ta oba sela srpska spaljena, kao i ono malopre za koje niste čuli?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam za selo Magjunaj koje se ranije zvalo Novo Selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za Banjsku ne znate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. To sam već ranije rekao, da znam za selo Banjska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znate da su oba spaljena. Ko ih je spalio?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da li su spaljena i ko ih je spalio to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su srpska sela?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam da je u selu Magjunaj bilo i Srba i Albanaca, to nije bilo čisto srpsko selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate 1998. godine za ubistvo dva mladića u selu Bukoš (Bukosh)? Da li ste čuli za selo Bukoš?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Čuo sam za selo Bukoš, ali nisam čuo za ubistvo ova dva mladića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorim samo o ubistvima u Mitrovici, ne pominjem nijedno drugo selo van vašeg kraja. Da li vam je poznato kada je u selu Pantina (Pantine), znate za selo Pantina, kad je kidnapovana cela porodica?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam gde se nalazi selo Pantina, ali to selo se nalazi u opštini Vučitrn i ovo je prvi put da čujem za taj događaj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate u Kosovskoj Mitrovici 13. januara 1999. godine, kad je ubijen Albanac Nedžmedin Salihu (Nexhmedin Salihu)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tom slučaju. Možda ime nije pravilno izgovoreno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nedžmedin Salihu, Albanac. Ubijen u Kosovskoj Mitrovici.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam za nekog Nedžmedina koji je bio ubijen, ali ne znam njegovo prezime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prezime mu je Salihu, takođe ga je ubila UČK. A u selu Supkovac, 27. januara, ubijen Dejan Kostić, da li znate za taj događaj?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Što se ovog slučaja tiče, ja imam podatke o ubistvu Dejana Kostića, a što se tiče toga ko ga je ubio, to nije jasno. Njega je policija našla na ulici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za ubistvo, ponovo u Mitrovici, 3. februara 1999. godine, kada je ubijen Emer Redžepi (Emir Rexhepi)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja ne znam ništa o ovom slučaju, možda ime nije sasvim tačno izgovoreno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Emir Redžepi.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o ovom slučaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za ubistvo takođe Albanca Namera Hajrizija (Naser Hairizi) u Mitrovici, decembra 1998. godine, u kafiću „Melisa“?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovo se ranije spominjalo kad sam govorio o osobi koja ga je ubila i koja se sada nalazi na odsluženju kazne negde u Srbiji u zatvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su komandne strukture UČK donele odluku da se vrše atentati na ugledne Albance koji su lojalni Srbiji?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja nemam saznanje o takvoj odluci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da to piše čak i u izveštaju kosovske Verifikacione misije za period 9–12. mart. U izveštaju je to bilo kao činjenica.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate nešto o ubistvu tri Roma, to su braća Gani Gušani (Gani Gushani), Basra (Basra) i Hilmi Gušani (Hilmi Gushani). Dakle, tri Roma koja su ubijena u Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam nešto o tome i imam izveštaj koji sam ja odmah sutradan o ovom događaju predao sredstvima informisanja. Ali to ubistvo je ostalo nerazjašnjeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su se upravo prijavili za lokalne policajce i onda su ubijeni. Da li vam je to poznato?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O tome ne znam ništa. Ne znam da li su želeli da postanu policajci, o tome ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vam kažem, ubijeni su sutradan pošto su se prijavili da postanu lokalni policajci. Da li to znate?

SUDIJA MEJ: Svedok je rekao da o tome ne zna ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate kad je kidnapovan odbornik opštine Kosovska Mitrovica Ajeti (Ajeti). On je bio i šef lokalne policije u Kosovskoj Mitrovici i kidnapovan je 1998. godine. Nije se znalo za njega, ali se pretpostavlja da je ubijen. Da li znate nešto o tome?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Što se tiče toga da je on nestao,

o tome sam čuo, ali uvek sam mislio da su ova nerasvetljena misteriozna ubistva bila nešto što je organizovala srpska tajna služba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi sugerišete da je šefa lokalne policije Albanca u Mitrovici, da su ga ubili Srbi?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, ja ne želim to da kažem, ja o tome ništa ne znam, ja samo znam da je on bio direktor zatvora u Mitrovici, a za sve ovo ostalo ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bio je direktor zatvora, to je tačno. Znači državni službenik koji je sigurno bio uvaženi državni službenik, a citirao sam izveštaj OEBS-a pa je stvar tu čini mi se jasna. Da li znate 27. decembra da su tri pripadnika UČK ubili port-parola romske organizacije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O tome ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ima u izveštaju OEBS-a, a da li znate 2. januara u Radasniku, Radasnik je deo Mitrovice, je li tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Prvi put čujem za to mesto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije mesto, nego deo Mitrovice, gde su ubijena dva Srbina, jedan od njih novinar?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne postoji nikakav Radasnik u Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj Radasnik kao deo Mitrovice i za ta dva Srbina od kojih je jedan novinar takođe piše u izveštaju OEBS-a.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, moram da vam kažem sledeće: mislim da bi bilo efikasnije da iznesete ove podatke tako što ćete u dogledno vreme vi dostaviti ovaj OEBS-ov izveštaj. Moguće je da i Tužilaštvo ima primerak tog izveštaja. Naravno, vi možete postavljati ovom svedoku pitanja, ali čini mi se da je to besmisleno ukoliko on ne zna za to i ne može da vam odgovori. Gospodine Najš, da li vi imate primerak tog izveštaja?

TUŽILAC NAJS: Upravo sada to tražimo naravno, nemamo ga u sudnici u ovom trenutku, ali pogledaćemo.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Zbog toga što je potpuno očigledno da pitam u vezi sa kredibilitetom svedoka koji ništa ne zna ni o jednom zločinu izvršenom nad Srbima niti nad lojalnim Albancima. Ništa ne zna ni o čemu što je uradio UČK i tvrdi to što tvrdi kako je srpska vojska i policija išla i jurila civile usred operativne zone Sedlare i četiri hiljade UČK. Njih je 4 000 jurilo civile. Ja zato postavljam sva ova pitanja i odgovor svedoka da ništa ne zna o tome je takođe odgovor.

SUDIJA MEJ: U redu, da li imate još pitanja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je 12. januara, takođe, ubijen Albanac, vlasnik bara, izveli ga iz bara i streljali ispred bara, 12 januara 1999. godine, isto u Kosovskoj Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Možete li mi reći tačno gde se to desilo. Zato što moram ponovo da kažem da ne postoji mesto koje se zove Radasnik ili kraj koji se zove Radasnik u Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vas pitam za ubijenog Albanca koji je vlasnik bara, izveden ispred bara i ubila ga grupa UČK. Da li znate za to?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Pre svega bih želeo da znam gde se tačno taj incident desio, a onda, ukoliko budem znao, moći ću više o tome da vam kažem.

SUDIJA MEJ: Odgovorite, molim vas, na ovo pitanje. Da li znate za ikakav slučaj gde se nešto te vrste desilo?

SVEDOK BARANI: Ne. Nemam nikakvih saznanja o takvom slučaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate u martu za izrešetanog Srbina ispod mosta, nema mnogo mostova u Kosovskoj Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: U martu koje godine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1999. godine?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nemoguće da su ga ubili Albanci, zato što svi putevi, sve ulice su bile pune policajaca, paravojske i srpske vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, ja vas pitam za ubijenog Srbina, da li i to sugerišete da je uradila neka srpska jedinica?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tom ubistvu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate 12. marta, znači, prilično pre početka agresije, 12. marta kad je ubijen direktor pozorišta, takođe Albanac?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno, direktor pozorišta nije bio ubijen, zato što sam ja direktor pozorišta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne direktor pozorišta vi, nego Albanac koji je bio direktor pozorišta, ja o njemu govorim, ne govorim o vama?

SUDIJA MEJ: Da li je pozorište imalo nekog drugog direktora?

SVEDOK BARANI: Da, jeste, i on je bio Srbin i živ je. Jedno pojašnjenje, molim vas, časni Sude, ukoliko mi dozvolite. Ukoliko govorimo o Kadri Kadriju (Kadri Kadriu), on je bio jedan od upravnika Doma kulture u Mitrovici, njega su uhapsili 11. marta i ubili 13. marta u „Trepči“ blizu rudnika. Bio je ubijen i osakaćen. On je bio jedan od albanskih upravnika Doma kulture.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je glavni direktor ili jedan od direktora to nije bitno, govorim o Albancu koji je

ubijen, a da li je poznato da je sudija porotnik, takođe Albanac, otet i da je 15. marta UČK obavestila porodicu da ga drže u Sedlarima. Albanac, sudija porotnik.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tom slučaju i siguran sam da to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To vam je takođe prilično prisutno, u dokumentima ima i 18. februar u Sedlarima i još jedan otet Albanac. Ne znate ništa o otmicama Albanaca iz tog vremena?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Bilo bi korisno kad bismo znali o kome se radi, ukoliko bismo znali ime i prezime, zato što ja imam spisak svih slučajeva koji su se desili u Mitrovici, imam taj spisak sad kod sebe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moći ćemo to da uporedimo. Da li vam je poznato 18. januara kad je ispaljena laka raketa na policijski džip na izlasku iz Kosovske Mitrovice prema Štimlju (Sthimle) i pet ljudi ranjeno u njemu? Da li vam je poznato za taj napad UČK?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam za to jako dobro, ali ne znam ko je pucao ili ispalio raketu prema džipu. Ja znam da je džip udario u zid, a onda se okrenuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta mislite, ko je izvršio napad na policiju na izlasku iz Mitrovice?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ko je izvršio napad, ali ukoliko govorimo o onom slučaju koji ste vi spomenuli, znam da je džip udario u jedan visoki zid, a onda se prevrnuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznat ovaj događaj 20. januara 1999. godine, policija opkolila kuću u Mitrovici gde se nalazilo između 10 i 15 članova UČK, 20. januara. Da li vam je poznat taj događaj?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Znam za taj incident, ali on se nije desio u Mitrovici već u selu Vaganica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vezi incidenta Vaganica, kako ste rekli nepuna tri kilometra od Mitrovice, je li tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, nije, a tom prilikom ubijena su dva pripadnika OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je policija tu kuću 20. januara opkolila u prisustvu posmatrača misije OEBS-a, da su posmatrači OEBS-a bili prisutni prilikom tog događaja?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tom incidentu, ali ja sam bio sa posmatračima Evropske unije i to je bilo narednog dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja o tome govorim, znači, u prisustvu posmatrača OEBS-a tačno je da su ubijena dva pripadnika UČK, da su drugi pobjegli i tada, kaže se u izveštaju OEBS-a, da su UČK prvi otvorili vatru na policiju. Kao što je uostalom uvek bio slučaj, ali ovde su bili, eto desili se, i posmatrači?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam već ranije rekao da nisam bio prisutan onog dana kad je došlo do incidenta, već sam otišao na lice mesta sledećeg, narednog dana. Sa posmatračima OEBS-a otišli smo tamo na lice mesta narednog dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste govorili o demonstracijama 27. marta 1989. godine?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne 7. marta, već 27. marta 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1989. godine.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: 27. marta, 1989. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam rekao 27, a nisam rekao 7.

SUDIJA MEJ: Nemojmo gubiti vreme oko toga. Demonstracije marta 1989. godine.

SVEDOK BARANI: Odgovorio sam da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je predvodio te demonstracije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Demonstracije su predvodili studenti i nastavnici, profesori, a kasnije čitavo stanovništvo, naravno, mislim na albansko stanovništvo, čitavo stanovništvo se priključilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su to bile rušilačke demonstracije, da je sve polomljeno, polupano i rastureno gde god su prošli demonstranti?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno, jer su se demonstracije održavale na lokaciji na kojoj nije bilo ničega što bi se moglo srušiti, već most po imenu Ura e Đakut.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi izlozi su polupani, sve radnje, i sve što je bilo u okolini. Da li se toga sećate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Veoma dobro se sećam demonstracija 27. marta 1989. godine, međutim nije tačno ono što optuženi kaže, jer mesto gde su se demonstracije održavale nije bilo okruženo bilo čim, nije ničega bilo u okruženju sem mosta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I nisu se pomerili nigde s mosta?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nisu mogli da se pomere, jer put koji je vodio u grad je bio blokiran, srpska policija je blokirala put. Tako da nije bilo nikakve šanse da oni uđu u grad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, sad ste došli na poentu. Zašto kažete srpska policija?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Jer je srpska policija pucala i ubila Albance. U to vreme je bilo i albanske policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da su upravo u to vreme i na tim demonstracijama u Mitrovici, većinu policajaca sačinjavali Albanci?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, to dobro znam. Međutim,

srpske snage iz Vučitrna i Leposavića (Leposaviq) su došle tamo, Albanci su bili u drugom redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi, dakle, znate i u kom su redu bili Albanci?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, to dobro znam jer sam bio na benzinskoj pumpi pored autobuske stanice i video sam ih poređane i poznajem ih, odnosno znao ih tada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali moje pitanje je vrlo precizno, da li znate da je većina policajaca na tim demonstracijama bila albanskog nacionalnog porekla?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ove demonstracije o kojima govorimo, tamo većina nisu bili Albanci već su Srbi, budući da su nove snage bile raspoređene tamo jer je bilo rečeno da Albanci ne pomažu srpskoj policiji, tako da su Srbi stavljeni u stvari u prvi red na liniju fronta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je vaše objašnjenje, ali nažalost, nije tačno. Ali sad ćemo da idemo dalje. Ja vam skrećem pažnju da je ovo interesantno zbog toga što svedok govori da je pet Albanaca poginulo na ovim demonstracijama, tužilac govori da je 100 Albanaca poginulo, sad smo došli na 20 puta manje, a ni ovo što govori svedok nije tačno.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ako imate neko pitanje za svedoka, postavite ga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno, imam. Sad ćemo sa demonstracija da pređemo na jednu sledeću temu. Da li se vi sećate odluke albanskih političkih lidera da Albanci bojkotuju radna mesta i uopšte da li se sećate reči „bojkot“ i odluke da se svuda sprovede bojkot?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno i nema osnova za to, jer odluka Albanaca je bila da nijedan Albanac ne treba da ode sa posla, naravno osim ako ne bude primoran na to. To je bila odluka koju je doneo Nezavisni sindikat Kosova na čijem čelu

je bio Hajrulah Gorani (Hajrullah Gorani).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Albanci nisu štrajkovali i nisu prekinuli rad, i nisu saopštili da neće obavljati svoje radne obaveze?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne treba da brkamo stvari, štrajk je jedno a rad je drugo. Vi ste rekli da je postojala odluka da se ne ide na posao, da se bojkotuje posao. To nije tačno. Što se tiče štrajka, to je nešto drugo, to je bio jednodnevni štrajk i neki od Albanaca su učestvovali u tom štrajku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne govorimo o jednodnevnom štrajku. Ja govorim o dugotrajnom bojkotovanju radnih obaveza.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Rekao sam da nije bilo bojkota. Svi Albanci su insistirali na tome da se ne napušta posao osim ako se ne prisile na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da su Albanci išli na posao i radili tih dana i tih nedelja?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Sve dok vrata fabrike i preduzeća nisu bila blokirana od strane srpske policije i dok im oni nisu zabranili ulazak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kome je bio zabranjen ulazak?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Albanskim radnicima je bilo zabranjeno da uđu u preduzeća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi dobro znate da to nije tačno i znate da je dugo vremena bila naredba da se bojkotuju radna mesta. Vi tvrdite, znači, da je sve to netačno, da je sve to neistina?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je netačno. Istina je da je Albancima bilo preporučeno da ne odlaze, da ne napuštaju radna mesta osim u slučaju nasilja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je bio neki slučaj nasilja nad nekim u nekom preduzeću ili u nekoj ustanovi? Da li to tvrdite možda?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Rekao sam da je bilo policajaca koji su bili kod ulaznih vrata na fabrikama i koji nisu dozvoljavali Albancima, radnicima Albancima da uđu u preduzeća ili fabrike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li se sećate štrajka na Starom trgu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, veoma dobro se sećam oba štrajka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je upravo bilo obratno, da su štrajkači koji su iz političkih razloga zauzeli radna mesta ta radna mesta blokirali i da nisu dozvoljavali da unutra uđu da rade radnici koji su želeli da rade? Da li se sećate toga?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da li možete, molim vas, da ponovite pitanje, i da mi ne postavljate nekoliko pitanja odjednom već samo jedno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, dakle, da su štrajkači blokirali radna mesta i ostali na njima, a nisu želeli da rade?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Sećam se veoma dobro, oni su blokirali radna mesta, ali to je bio štrajk glađu i oni su tražili ostavku trojice zvaničnika Kosova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sad ste rekli da su blokirali radna mesta. Blokirali su radna mesta i to je trajalo danima. Da li je tako ili nije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Štrajk je trajao osam dana, sve dok radnicima nije bilo obećano da će se sve poboljšati u rudnicima Trepče i da će određene osobe podneti ostavke. To su bile laži, ali tada su radnici izašli iz rudnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi tvrdite osam dana, ajde da uzmemo osam dana. Da li se sećate da su svih osam dana,

tri puta dnevno u tri smene dolazili radnici koji su želeli da rade, a koji nisu mogli da dođu da rade zato što su ovi blokirali radna mesta? Da li se toga sećate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To uopšte nije tačno, jer čitavo albansko stanovništvo Kosova se solidarisalo sa rudnicima, sa štrajkačima u Trepči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To takođe nije tačno. Da li se sećate kakva je bila struktura celog kosovskog rukovodstva upravo eto u to vreme 1989. godine?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Kako mislite, šta mislite pod tim „struktura“?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na funkcijama na Kosovu su bili Albanci ili Srbi, ko je bio na glavnim političkim funkcijama na Kosovu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Albanci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su ti Albanci podržavali ove rušilačke demonstracije ili ova blokiranja radnih mesta o kojima ste vi govorili? Vi to nazivate blokadom radnih mesta, da upotrebim vaš izraz. Da li su i oni podržavali to?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nije bilo rušenja, ja nisam rekao da je to bila blokada radnih mesta, a rukovodstvo Kosova nije ih podržavalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi tvrdite da su ih ostali Albanci podržavali?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Oni su se u potpunosti solidarisali sa rudarima u „Trepči“.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maločas vi tvrdite da nema albanske policije, da je u Kosovskoj Mitrovici srpska policija 1989. godine, sad kažete da su se svi Albanci solidarisali sa onima koji su blokirali radna mesta. Da li se sećate, da li ste bar gledali na televiziji kako dolaze smene da rade i ne mogu da uđu na svoja radna mesta jer su ona blokirana, i tako danima?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Postavili ste nekoliko pitanja, molim jedno po jedno.

SUDIJA MEJ: Pokušajmo da privedemo ovo kraju. Ono što se sugeriše jeste da je smena radnika pokušala da ode na radna mesta, ali da to nisu mogli da učine zbog blokade. Da li je to tačno ili nije tačno?

SVEDOK BARANI: Ne, nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar niste to videli na televiziji...

SUDIJA MEJ: Svedok je rekao da to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ga pitam još jedno pitanje. Da li su bar Srbi koji su radili na tim mestima hteli da rade ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Oni nisu želeli da rade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu želeli da rade?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Oni nisu odlazili u fabrike, a pošto nisu odlazili, pretpostavljam da nisu hteli. Govorimo o „Trepči“.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste maločas objasnili da su samo Albanci podržavali tu blokadu radnih mesta?

SUDIJA MEJ: Pa ne sećam se da ste ga to pitali. Da li su samo Albanci, samo trenutak, da li su samo Albanci podržavali blokadu?

SVEDOK BARANI: Samo Albanci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko Srba je tada radilo u „Trepči“?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Mislim da biste tačne brojke mogli da dobijete od relevantnih organa, ja ne mogu da ih pružim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali svakako to možete odgovoriti sa da i ne. Štrajk je bio političke prirode i blokada mesta je bila iz političkih razloga. Je li tako ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Radilo se o štrajku, tražila se ostavka trojice političara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ne idemo dalje u te detalje oko kojih očigledno postoje materijalne činjenice o kojima nema razloga da se ovde raspravlja. Da vidimo ovu izjavu koja je ovde doneta kao nekakav krunski dokument. Pa vas pitam čija je ovo izjava, da li je to izjava radne organizacije Medicinski centar „13. juli“, Osnovne organizacije bolničke službe u Kosovskoj Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je bila odluka koju su oni morali da potpišu, svi albanski radnici bolnice u Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su samo Albanci radili u bolnici u Mitrovici?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Bilo je i drugih, ne samo Albanci, ali samo je Albancima bilo ponuđeno da potpišu ovakvu jednu izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da su u toj zdravstvenoj organizaciji znači Srbi, Albanci, svi zaposleni preuzimali obavezu da potpišu izjavu kojom će da poštuju svoje radne dužnosti na svom radnom mestu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Čak i da je ova izjava nuđena srpskim radnicima, oni su imali razloga da je potpišu, budući da su priznavali Srbiju kao vlastitu republiku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu smo znači došli do poente, dakle, ovo je izjava koju zahteva jedna bolnica koja je državno vlasništvo. Je li tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, državno vlasništvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U toj izjavi traži se, kako ovde piše, da se preuzme obaveza, kaže „da ću se za vreme radnog

vremena pridržavati odredbi zakona, a naročito Zakona o radnim odnosima”?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, ali na kraju stoji: „Priznajem Republiku Srbiju kao svoju republiku” i to je razlog zašto su Albanci koji su bili zaposleni tamo odbili da potpišu tu izjavu jer je nisu smatrali svojom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde se ne kaže „priznajem” ili „ne priznajem”, nešto što je očigledno. Nego se kaže „da će se pridržavati propisa svoje republike”. Pridržavaće se propisa svoje republike. I šta je tu sporno?

SUDIJA MEJ: Molim da vidimo dokaz. To je dokaz 24, molim da se stavi na grafoskop.

SUDIJA ROBINSON: Pre nego što odgovorite, obraćam se gospodinu Najsu, kada je ovo prevedeno?

TUŽILAC NAJS: Ovo je nacrt prevoda. Mislim da je prosleđen.

SUDIJA ROBINSON: A ko je uradio taj prevod?

TUŽILAC NAJS: Pa ako je nacrt prevoda, onda je to sačinio neko ko radi u kancelariji Tužilaštva, a onda će konačna verzija prevoda doći od prevodilačke službe. Kao što sam rekao, ovde imamo original tog dokumenta, ukoliko neko želi da ga pogleda.

SUDIJA MEJ: Original ovog dokumenta?

TUŽILAC NAJS: Da, juče sam rekao da imamo na raspolaganju original.

SUDIJA MEJ: Možda biste trebali da date original svedoku. Molim da se ćirilčna verzija stavi na grafoskop. Gospodine Miloševiću, koja je bila poenta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Poenta je bila da u svakoj državi u državnom preduzeću ili u državnoj bolnici, pa i u privatnom ako ćete preduzeću ili bolnici, onaj ko je zaposlen za vreme radnog vremena mora da se pridržava propisa. I ovde je napisano da će se pridržavati svih propisa, a doći ćemo i na ovaj sporni, pošto sam video da je njega posebno poentirao tužilac, Zakon o upotrebi jezika i pisma na kome ćete videti da je stvar obratna, a ne kako vi mislite. Znači, da će se pridržavati propisa na radnom mestu, za vreme radnog vremena. Šta, izvinite, ima tu sporno da se onaj ko je zaposlen, radi i prima platu pridržava propisa za vreme radnog vremena svih zakona njegove republike, koje donosi ta republika.

SUDIJA MEJ: Pa kontroverzan je onaj drugi paragraf. Da li imate nekih pitanja za svedoka u vezi sa tim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Slabo, pa moram da vidim transkript, ja sam upravo to i pitao.

SUDIJA MEJ: Da li može da se stavi bela kopija na grafoskop, a svedoku dati ovaj zeleni original, možda će se onda bolje videti? Ćirilичna verzija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Meni nije potreban grafoskop. Možda vama treba.

SUDIJA MEJ: Nema veze, molim da se stavi na grafoskop.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine, da li možete da pročitate drugi paragraf, kako bismo dobili prevod tog paragrafa? Da li možete da pročitate, da pročitate original koji je napisan ćirilicom?

SVEDOK BARANI: Ovde vidim da je original na srpskom napisan, mogu li da kažem prevod? „Prihvatam Republiku Srbiju kao vlastitu republiku“.

SUDIJA ROBINSON: Ne, ja sam hteo da pročitate čitav drugi paragraf.

SVEDOK BARANI: Oprostite, ali meni je teško da pročitam ćirilično pismo.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam.

SUDIJA MEJ: U redu, pričekaćemo na konačni prevod ovog dokumenta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ću da pročitam na srpskom taj drugi paragraf i to vrlo polako.

SUDIJA MEJ: U redu, u redu, polako ga pročitajte.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja mogu da pročitam za vas. „Takođe izjavljujem da ću se za vreme radnog vremena pridržavati odredbi sistemskih zakona Republike Srbije, a naročito Zakona o radnim odnosima u posebnim okolnostima, Zakona o Teritorijalnoj odbrani, Zakona o upotrebi jezika i pisma i drugih zakona koji se odnose na utvrđen teritorijalni integritet i suverenitet moje Republike Srbije u kojoj živim i radim.” Tačka. Nema ništa više. Dakle, republika je i po jugoslovenskom i sopstvenom Ustavu država, ona donosi zakone. Ne postoji nijedan zakon koji važi samo za Srbe, ili samo za Albance, ili samo za Mađare, ili Rusine, Rumune, Bugare ili bilo koga drugog. Znači, zakoni koje donosi republika, pošto ste pravnici to dobro razumete, važe za sve građane. A ovde je jedna organizacija *per se* napravila nekakvu izjavu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, shvatili smo šta želite da kažete. Da li imate još dodatnih pitanja za ovog svedoka u vezi sa ovim dokumentom?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pitanje je u čemu je problem sa ovim dokumentom za ovog svedoka?

SUDIJA MEJ: Ovaj svedok je dao svoj iskaz o tome i nije na njemu da dalje o tome govori. Vi ćete u određenom trenutku moći

da iznesete svoje argumente o tome, onda ćemo mi doneti našu odluku o tome i o efektu i učinku ovog dokumenta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, ja imam druga pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Sada ćemo napraviti pauzu, a od vas, gospodine Miloševiću, očekujemo da završite sa unakrsnim ispitivanjem ovog svedoka danas popodne. To će značiti da ćete imati četiri sata na raspolaganju. Dakle, možda biste mogli da organizujete svoje unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne brinite. Sigurno ću završiti sa ispitivanjem danas u svakom slučaju.

SUDIJA MEJ: Nastavljamo sa radom u 14.30. Molim ustanite.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Barani, pre nego što gospodin Milošević nastavi svoje ispitivanje, želim da vam postavim jedno pitanje. Možda ste to već rekli, ali ova deklaracija kojom smo se upravo bavili, kada je ona izdata? Deklaracija koju su radnici trebali potpisati.

SVEDOK BARANI: To je bilo početkom 1990. godine, zapravo 1990. ili 1991. godine, mislim da to možete videti na samoj deklaraciji.

SUDIJA ROBINSON: I to je znači bilo formulisano istim rečima?

SVEDOK BARANI: Pa to je izdato ovako kao što je ovde. To je originalna deklaracija koja je bila deljena osoblju u opštoj bolnici Mitrovica.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izvolite nastaviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U okviru vremena koje sam obećao da završim danas, ja ipak moram da pre nego što nastavim postavim još neka pitanja da bih razjasnio ono što je ostalo nejasno. Naime, tačno je, ja nisam pročitao dobro reč lokaliteta na kome su dva Srbina ubijena od kojih je jedan novinar. Naziv je Rasadnik, da li vam je poznat taj lokalitet Rasadnik?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Mislite Fidanište (Fidanishte). Da, postoji jedan dobro poznati slučaj. Pronađena su mrtva tela dvojice Srba i međunarodni posmatrači koji su bili tada u Mitrovici otišli su na lice mesta i tamo su uzeli beleške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u vezi s pozorištem. Bila su dva krila pozorišta, Srpska drama i Albanska drama. Vi ste bili direktor Albanske drame?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nisu to bila dva pozorišta u Mitrovici, od 1992. godine postojala je grupa koja je radila na srpskom, ali oni nisu mnogo toga uradili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne kažem dva pozorišta nego kažem u okviru jednog pozorišta bila je Srpska drama i Albanska drama. A koliko su Srbi uradili to nije moje pitanje.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Postojale su tri sekcije, tri odseka koji su radili u istoj zgradi – albanski, srpski i turski. Međutim, srpski i turski odseci nisu radili. Albanski odsek u kome sam ja bio na čelu radio je i još uvek radi i radio je neprekidno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je vrlo pozitivno. Ne dovodim to u pitanje, ali u svakom slučaju, rad celog pozorišta je finansirala opština. Je li to tačno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Grupa koju sam ja vodio nikada nije bila finansirana. Samo dvorana u Domu kulture je bila nešto što je toj grupi stavljeno na raspolaganje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, stavila vam je opština na raspolaganje dvoranu. Je li tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, s vremena na vreme. Mnoge predstave odigrane su i u gradskom parku, imam fotografije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, niste bili direktor pozorišta nego direktor Albanske drame, a to što Turska drama nije radila, ili ni Srpska drama nije radila, to vas nisam pitao. Dalje, vi ste rekli da su svi Albanci, osim rukovodstva, za vreme blokade radnih mesta podržali štrajkače, a ja sam dobio sledeće podatke – da čak ni u Mitrovici gde je taj štrajk bio najveći nisu prestale da rade ni pošta, ni zdravstvo, ni sudovi, ni državna administracija, ni niz javnih službi, dakle, gde su radili većinom Albanci. Je li to tačno ili nije tačno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Možda je tu i tamo neki Albanac i radio tokom štrajka. Međutim, većina Albanaca su štrajkovali i izrazili su svoju solidarnost i to sve do zadnjeg dana, 28. februara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja upravo govorim o velikoj većini Albanaca u svim javnim službama – pošti, bankama, i sve-mu što sam nabrojao da su oni radili. Da li se sećate da je direktor banke u Mitrovici bio takođe Albanac Jusuf Đoša (Jusuf Gjosh), a direktor SDK u Mitrovici takođe Albanac Jašar Ismaili (Jashar Ismaili)?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam ko su bili direktori u to vreme, ali znam da je velika većina albanskog stanovništva izrazila svoju solidarnost sa radnicima u Trepči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam izneo činjenice koje govore suprotno, ali vi kažete da to nije istina. Da li sam vas dobro razumeo, vi smatrate da to nije istina?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, to je komentar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pitao sam da li smatra da to nije istina. Svedok je govorio povodom ove izjave i u jednom negativnom kontekstu i u vezi sa Zakonom o upotrebi jezika. Dakle, vraćam se ponovo na izjavu. Zašto je problem bio Zakon o upotrebi jezika?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: U čemu je tačno problem, u čemu je pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitanje je: pošto ste komentarišući ovu izjavu za koju znate da objasnite šta je problem pomenuli i Zakon o upotrebi jezika koji se u njoj pominje jer ovde se kaže i „Zakon o upotrebi jezika i pisma“, vi ste u izlaganju pomenuli Zakon o upotrebi jezika. U čemu ste vi videli problem sa Zakonom o upotrebi jezika?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nije tačno da sam ja ovde spomenuo bilo kakav zakon jer ja ne znam ništa o tome kakva su ovde pravila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste govorili o tome komentarišući ovu izjavu koju smo čitali maločas.

SUDIJA MEJ: Zašto ga ne zapitate sledeće: Gospodine Barani, koliko je vama poznato, koliko ste vi mogli videti, da li je bilo nekih problema u izjavi, a to je u onom delu u kojem piše da ćete se tokom radnog vremena pridržavati raznih zakona, što obuhvata i Zakon o upotrebi jezika i pisma? Recite da li je postojao neki problem da se takva deklaracija potpiše?

SVEDOK BARANI: Jedini problem u vezi s potpisivanjem te deklaracije je onaj deo gde piše „Priznajem Republiku Srbiju kao vlastitu Republiku“.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde to piše? Citirajte mi tu deklaraciju.

SUDIJA MEJ: Gospodine Barani, pročitajte ovaj deo i o suverenitetu. Pročitajte to. Možete i na ćirilici, možete li?

SVEDOK BARANI: Imam problema sa čitanjem, ne mogu sve to da pročitam na ćirilici, ali vidim ovaj deo gde piše „moja Republika Srbija“.

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde je ta reč „priznajem“? Ključna reč je „Ja prihvatam“.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je bilo nešto malo ranije, ali na kraju, kaže se „moja Republika Srbija“ I zbog tog razloga radnici nisu potpisali ovaj dokument evo, svi to možete videti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko drugi može da donosi zakone u Srbiji nego zakonodavni organ Srbije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Albanci nikada nisu prihvatili republiku Srbiju kao svoju. To je celi problem u vezi sa ovom deklaracijom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to znači vi tvrdite da Kosovo nije u Srbiji?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Naravno da nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je Kosovo i danas u Srbiji?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja priznajem Kosovo kao Kosovo van Srbije, a ne kao deo Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li shvatate da je nezavisno Kosovo samo san koji leti na krilima NATO bombardera i kad oni odlete, opet ćete se probuditi u Srbiji, da li to razumete?

SUDIJA MEJ: Ne morate odgovoriti na ovo pitanje, to je komentar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da se onda vratim na još jedno pitanje. Tvrdili ste da su demonstracije bile mirne, ja sam tvrdio da su bile rušilačke. Na tim, kako vi tvrdite mirnim demonstracijama 1989. godine, ubijen je policajac Mirosljub Tanasković, baš na toj benzinskoj pumpi gde ste vi bili. Da li znate za to?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Tačno je da je 27. marta jedan srpski policajac ubijen, odnosno poginuo je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se te demonstracije onda mogu nazvati nerušilačkim, mirovnim demonstracijama?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Kao što sam već rekao, mesto gde su se održale demonstracije, na tom mestu u blizini nije bilo ni kuća, ni prodavnica, niti ih danas tamo ima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tamo gde su počele da, ali tamo gde ste kretali ne, a kretali ste se i sve živo porušili. Je li tačno ili nije?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je 27. mart 1989. godine, to nije tačno, stvari su onakve kao što sam ja rekao. Na tom mestu koje se otada nije promenilo, a ni u gradu demonstranti nisu mogli ući u grad, jer je tamo bila stacionirana policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako su ubili ovog policajca?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam kako je policajac izgubio život, o tome ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dovoljno je za ovo. Posebno ste govorili juče o 13. martu kada su na pijaci eksplodirale bombe, vi ste čak, kako sam ja zabeležio, rekli da su srpski policajci bacili bombe na pijacu. A sad da vas pitam, da li se sećate da je tada na pijaci u Mitrovici eksplodirala bomba, da je istovremeno takva ista bomba eksplodirala u Podujevu, da što se tiče žrtava četiri građana su poginula, 30 je ranjeno u Kosovskoj Mitrovici, od toga sedmoro teže, žrtve su bili i Srbi i Albanci? Dakle, u isto vreme podmetnute bombe na pijaci u Mitrovici i Podujevu, i prema nalazu Verifikacione misije OEBS-a...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, dozvolite mu da odgovori na pitanje. Da li su bombe podmetnute toga dana i na nekom drugom mestu?

SVEDOK BARANI: Ne znam ništa o drugim mestima, znam samo za Mitrovicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne samo da je podmetnuta u Podujevu, dakle, nego je podmetnuta i u isto vreme eksplodirala i u Mitrovici i u Podujevu. A u izveštaju koji su posmatrači napravili piše da je to bila bomba kućne proizvodnje, znači, eksplozivna naprava podmetnuta od strane terorista istovremeno i u Mitrovici i u Podujevu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Barani, da li znate nešto o tom izveštaju?

SVEDOK BARANI: Ne. No, imam imena i prezimena žrtava, nije ih bilo četiri, nego sedam, a više od 90 ljudi je ranjeno. Ja sam te informacije prikupio zajedno sa OEBS-om koji se tada nalazio u Mitrovici. Svi ranjeni su odvedeni u opštu bolnicu u Mitrovici i sve podatke o ranjenima dobio sam od bolnice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je bio televizijski izveštaj iz bolnice posle tih podmetnutih bombi i da smo videli unesrećene ljude kako leže u bolnici, i Srbe i Albance?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nisam nikada video nikakav televizijski izveštaj o tom incidentu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovo četiri mrtva i 30 ranjenih je iz izveštaja koji su napravili posmatrači.

SUDIJA MEJ: Da. Sledeće pitanje, molim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi takođe govorite o ubistvu grupe intelektualaca na planini Dren. Je li tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije bilo ubistvo. Oni su bili uhapšeni, a sudbina njih dvojice još i dan-danas ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ne zna se sudbina te dvojice. Rekli ste da je to bilo na planini Dren. Je li to tako?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Pitanje mi nije jasno. Tu su dva ili tri pitanja. Dajte molim vas jedno pitanje. Selo se zove Dret, i tu je i planina istog imena, a to se sve nalazi u opštini Zubin Potok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je u stvari na planini Mokra Gora koja deli opštinu Zubin Potok i Srbicu. Je li tako ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Mesto koje sam spomenuo nalazi se u opštini Zubin Potok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam kako su drugi, ali ja sam iz vašeg izlaganja stekao utisak da su ti ljudi, taj ceo spisak od neka 23 čoveka, ubijeni, a vi sad kažete da se za dvojicu ne zna gde su. Molim vas razjasnite, je li vi govorite o dvadeset trojici ili o dvojici, pa ću ja nastaviti onda.

SUDIJA MEJ: Mislim da je on to rekao prilikom glavnog ispitivanja, da li je to tačno?

SVEDOK BARANI: Radi se o 23 od njih 25, znači 23 ih je nestalo i sudbina im nije poznata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ja sam tačno razabrao šta ste rekli. Vi ste rekli povodom toga da su oni naleteli na zasedu koju im je postavila vojska ili policija?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, to sam rekao. Prema iskazima onih koji su preživeli i pobjegli hapšenju. Jedan od njih je Džafer Behrami iz sela Kotore (Kotore) u opštini Srbica, on je bio u toj grupi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam se čini logično da vojska ili policija postavlja zasedu za dvadeset civila?

SUDIJA MEJ: To nije pitanje za svedoka. On je to rekao, a da li je to logično ili ne, to je drugo pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda ja tvrdim da je to bila naoružana grupa UČK i da je nosila oružje.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nije tačno, nijedan od njih nije bio naoružan i nijedan od njih nije bio pripadnik OVK. To su sve bili učitelji, doktori, tehničari i drugi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli grupa intelektualaca, a ovde ih ima od 17, 20, 27, 21, 17, 17, 31 i tako dalje. To je, osim dvojice ili trojice, sve u starosnom dobu borbeno sposobne grupe i svi su muškarci. Je li to evidentno?

SUDIJA MEJ: Rekao je da oni nisu bili pripadnici OVK i da nisu imali oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, on je tvrdio da je video samo u prolazu OVK, a posle smo ustanovili da pozna je sve komandante. On isto tako sad ovo tvrdi. On se bavio režijom, to je tačno, ali ovo su toliko velike kontradikcije da je nemoguće preći preko njih. Ali nastaviću dalje. Rekli ste da je 5.000 ljudi poslato i zatvoreno u zatvor u Smrekovnici (Smrekonice), između Mitrovice i Vučitrna?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Rekao sam 5.802, to je u zatvoru u Smrekovnici u srednjoj tehničkoj školi, tamo se nalazio improvizovani zatvor, to je blizu Mitrovice i odatle su oni poslani u Albaniju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je upravnik tog zatvora u Smrekovnici bio Albanac?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je zatvor u Smrekovnici redovni zatvor, ili kako mi kažemo kazneno-popravni dom?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja znam da je to zatvor, i u to vreme je bio ozloglašeni zatvor za Albance.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je ceo kapacitet tog zatvora čiji je upravnik bio Albanac, dakle i kako vi kažete ozloglašen, bio najviše 300-400 osoba?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, to mi je jako dobro poznato. Ali ja sam u iskazu rekao da se tamo svojevremeno držalo preko 5.000 Albanaca u zatvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja upravo tvrdim da je to nemoguće, s obzirom na taj kapacitet i da vi govorite neistinu.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To jeste tačno. Ja imam izjave od svih onih ljudi koji su tamo bili zatvoreni, izjave koje su dali po povratku iz Albanije i oni su to prijavili našem Savetu za zaštitu ljudskih prava i slobodu i detaljno su nam prepričali šta su sve preživeli u zatvoru.

SUDIJA MEJ: Ne, vi ste spomenuli neki improvizovani zatvor. Jel to tačno? Rekli ste da je on postojao u nekoj srednjoj školi?

SVEDOK BARANI: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja tvrdim da to nije istina, da je bilo ko terao civile u zatvor. Vi smatrate da to nije istina? Sada ću preći na sledeću stvar.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Časni Sude, ukoliko mi dozvolite, za vas je takođe netačno da je 1990. godine, kada...

prevodilac: Molimo svedoka da ponovi frazu zbog prevodioca.

SUDIJA MEJ: Molim vas da ponovite ono što ste rekli.

SUDIJA KVON: Možete li da ponovite pitanje ponovo?

SVEDOK BARANI: Ja sam rekao da što se tiče optuženog i njegove klike, nemoguće je da 7.200 Albanaca bilo, albanske dece u školi bilo otrovano 1990. godine, 21. i 22. marta i takođe 19. i 20. aprila. Ja imam snimke koji pokazuju da se ovde radilo o trovanju, i isto tako imam izjave od više stotina đaka osnovne i srednje škole.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vaše jednonacionalno trovanje je bilo poznato celoj Jugoslaviji, to nije ništa novo, a sad vas pitam u vezi s tim, da li znate da su u istim odeljenjima sedela i srpska i albanska deca, a onda se tvrdilo kako se pušta neki gas koji na jednonacionalnoj osnovi truje albansku decu?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To što vi kažete nije istina, zato što pre nekoliko vremena, pre toga, đaci su bili razdvojeni, i srpska deca su išla u školu pre podne, a albanska po podne. Ja ovo tvrdim uz punu odgovornost, zato što 12. aprila 1990. godine u osnovnoj školi „Nondabulka” u naselju Iber, đaci i nastavnici su imali flašu koja je bila napunjena nekom supstancom i ja sam došao do toga zajedno sa pokojnim profesorom Latifom Berišom (Latif Berisha) i Vehbijem Zećirijem (Vehbi Zeqiri) i mi smo to poslali u Savet za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Prištini. To smo predali Zenunu Celaju (Zenun Celaj), sekretaru Saveta. Taj isti uzorak je bio poslat i u Francusku...

SUDIJA MEJ: Gospodine Barani, moramo vas sada zaustaviti zato što se udaljavamo od teme unakrsnog ispitivanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moram da kažem da je to bila farsa koju zna cela Jugoslavija, o jednonacionalnom trovanju. Vi ste ovde izneli neki spisak rezervista iz sela Svinjare, kako bih rekao, senzacionalno iznet dokument, koji je išao od ruke do ruke, u originalu. Gledali smo ga ovde.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O kom spisku sada govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O ovome što vam je davan da potvrdite njegovu autentičnost, original, spisak rezervista iz sela Svinjare.

SUDIJA MEJ: Radi se o dokaznom predmetu 28, molim da se on da svedoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Evo, to je ovo, ja sam ga ovde dobio. Nema potrebe da gubimo vreme, već je prikazivan nekoliko puta.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovo je spisak pripadnika paravojske iz sela Svinjare, opština Mitrovica.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, šta ste hteli da pitate u vezi sa ovim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li je, gospodine Mej, ovo bilo ono što ste vi tražili original da vidite, evo ovde je taj, kod mene kopija, naravno, spisak, piše lepo spisak rezervnog sastava sela Svinjare, to ste tražili da gledate, u originalu.

SUDIJA MEJ: Da. Dajte ga svedoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U čemu je značaj ovoga, hteo bih da čujem odgovor?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ovaj spisak, sa svim imenima koji se nalaze na njemu je nađen u selu Svinjare, na kontrolnom punktu koji su držali pripadnici srpske paravojske, pre dolaska NATO vojnika.

SUDIJA MEJ: A šta mislite da ovaj spisak predstavlja, o čemu se radi?

SVEDOK BARANI: Ovaj spisak sadrži imena i prezimena i ovde na početku, u zaglavlju, kaže se da je to spisak pripadnika srpske paravojske iz sela Svinjare.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja kažem da je ovo spisak iz sela Svinjare, ja ne znam iz kojih sela vi imate to?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Mi govorimo o selu Frašer koje se ranije zvalo Svinjare.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je drugo, sad vi imate nova imena. Gde piše da je ovo spisak paravojske?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Na samom početku ovde piše da je to spisak pripadnika paravojske i mi paravojskom smatramo one koje vi smatrate vojnim rezervistima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čovek ostane bez reči na to, ali da se razjasnimo oko jedne stvari. Da li vi znate da je svaki jugoslovenski građanin koji je odslužio vojni rok vojni rezervista?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Pa ipak, ovaj spisak je pronađen na mestu gde su bili locirani pripadnici srpske paravojske u selu Frašer, gde su sve albanske kuće bile spaljene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, ja želim da rasčistimo ovaj spisak koji vi smatrate dokumentom, pa molim da mi odgovorite na pitanja, da li znate da je svaki građanin Jugoslavije koji je odslužio vojni rok vojni rezervista i da se vodi na vojnoj evidenciji kao vojni rezervist po profesiji u kojoj je služio vojni rok?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Taj spisak je pronađen na mestu gde su počinjeni ozbiljni zločini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste mogli da pronađete i knjige Džona Golsvordija (John Galsworthy) na mestu gde su počinjeni zločini, pa kako ih onda dovodite u vezu? Ne razumem šta znači, objasnite mi šta znači spisak rezervista iz sela Svinjare?

SUDIJA MEJ: Mislim da smo iscrpili ovu temu, dokument je pred nama i obe strane mogu da ga komentarišu. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svaki građanin Jugoslavije koji je završio vojnu obavezu je rezervista i vodi se na popisu vojnih obveznika. Ovde piše na vrhu, spisak rezervnog sastava iz sela Svinjara, to piše u engleskom prevodu, piše: „Spisak rezervnog sastava iz sela Svinjara“, to piše. U engleskom prevodu piše „Spisak rezervnih snaga“, ovde nema ništa ni o kakvim snagama, u naslovu spisa prevod nije tačan. Jer ovo su rezervisti, znači ovo je spisak vojnih obveznika koji mogu biti mobilisani, a ne moraju biti mobilisani. Ovo je njihov popis i ništa drugo...

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je njihov popis i ništa drugo, jedino ovo gde je zaposlen potrebno je zbog zakona, ako je neko pozvan, mobilisan rezervista onda znači savezna država

njegovom preduzeću mora da nadoknadi njegovu platu, jer preduzeće ne može da mu isplaćuje platu dok ne radi, a on ne može da izgubi posao. I zato se tačno vidi gde ko radi, da bi se znalo kome će morati to da se isplaćuje. To je, znači, običan spisak vojnih obveznika iz jednog sela.

SUDIJA MEJ: U redu. Shvatili smo. Gospodine Barani, ono što se ovde sugerije jeste da je ovo spisak vojnih obveznika, zaboravite sada kako se zove selo i šta stoji na vrhu, i tome slično. Koliko je vama poznato, da li se ovde nešto ne slaže sa tim da je ovo spisak rezervista gde se takođe navodi njihovo radno mesto?

SVEDOK BARANI: Svi Srbi koji su bili aktivni tokom ratnog perioda, zbog toga piše ovde njihovo radno mesto, njihova profesija, zato što su oni po tom osnovu bili plaćeni tokom rata.

SUDIJA MEJ: Hvala. Meni se čini da ne možemo da se zadržavamo dalje na ovome, molim vas da pređete ne neku drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Može da pomogne, možda bi trebalo dati spisak još nekoliko stotina hiljada ovako vojnih obveznika koje ima svako selo i svaka ulica širom Jugoslavije, a nekoliko stotina hiljada je bilo mobilisano u NATO agresiji. To je kao da je dat telefonski imenik, kao tajni dokument.

SUDIJA MEJ: U redu, idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi stalno spominjete paravojne formacije, ja tvrdim da mi nismo imali paravojne formacije već isključivo zvaničnu vojsku i policiju. Malopre ste objasnili da je svako ko je mobilisan iz rezervnog sastava od vojnih obveznika za vas paravojska. Je li tako ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Vaše snage su se razlikovale po svojoj uniformi. Ali ove tri snage, radi se znači o paravojsci, o vojsci i o policiji, imali su različite uniforme. Iako su oni menjali uniforme, uniforme su bile u više boja, ali oni ljudi koje smo mi smatrali paravojskom nisu nikad menjali svoju uniformu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam koga ste vi smatrali, ja tvrdim da nije bilo nikakvih paravojnih snaga, čak naprotiv, postojala je naredba Vrhovne komande da se svaka paravojna formacija odmah razoruža i uhapsi. Prema tome, rezervisti se ne mogu smatrati...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vi ovde niste sada da iznosite dokaze, to ćete imati vremena da uradite kasnije. Svedok je odgovorio na pitanje, a sada da pređemo na drugu temu, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Mnogo mi uzima vremena u opširnim odgovorima, moram da vidim da li da nešto skratim. Tužilac je postavio pitanje kada je govorio da im je rečeno da idu u Albaniju. Tužilac je pitao: „Ko vam je rekao?” Svedok nije odgovorio. Tužilac je prešao preko toga i pitao: „Šta vam je rečeno?” I dobio odgovor: „Rečeno im je da idu u Albaniju”. Ja se vraćam na pitanje tužioca na koje nije odgovorio: ko im je rekao da idu u Albaniju?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Policija, armija i paravojska im je naredila da idu, prisilila ih da idu u Albaniju pošto su njihove kuće bile zauzete, opljačkane, a oni bili izbačeni odatle. Ja ovo sve navodim u skladu sa izjavama hiljada i hiljada Albanaca iz Mitrovice i ostatka Kosova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad bi se stvarno smogla izjava pa da formuliše, ona bi drukčije izgledala nego danas. Idemo sada na još jedan dokument, ispod dasaka nađen, koji je ovde prikazan kao da je otkriven pod nekim specijalnim okolnostima, a opet se radi o najobičnijem spisku Prvog, Drugog, Trećeg voda gde su date adrese i telefoni tih ljudi, što je logično da ima na primer komandir čete, ako neko pogine ili mu se nešto desi, da može da se javi porodici. Ovde su imena vojnika u Trećem vodu, Drugom vodu...

SUDIJA MEJ: Molim vas pitanje, gospodine Miloševiću? Gospodine Miloševiću, formulišite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vezi ovog tako teško pribavljenog dokumenta, gde su imena vojnika i njihove adrese kućne, u čemu je vrednost tog dokumenta?

SUDIJA MEJ: To je nešto o čemu ćemo mi morati da odlučimo, kada dođe za to vreme. Da li vi imate neko pitanje za svedoka, vezano za ovaj dokument?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To ima veze sa ovim dokumentom zato što ga je doneo kao neki dokaz, šta dokazuje ovo nego da, na primer, Petar Petrović stanuje u ulici toj i toj i da mu je telefon taj i taj i da će da mu jave majci ako pogine da je poginuo, na adresu. U svakoj vojsci širom sveta, svaki vojnik prijavljuje svoju adresu ako mu se nešto desi gde će da se javi. Koji drugi podatak ovde ima nego njegovo ime i adresa? Šta dokazuje time?

SUDIJA MEJ: Da, u redu, pitanje molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moje pitanje, u čemu je vrednost ovog dokumenta, po mišljenju svedoka? Pošto ga je doneo.

SUDIJA MEJ: To nije pitanje za svedoka, to je nešto o čemu ćemo mi odlučiti, kakvu vrednost to ima, a Tužilaštvo će isto tako sigurno imati nešto da kaže po ovom pitanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na pitanje tužilaca koliko je kuća, radnji kosovskih Albanaca spaljeno i uništeno, odgovorili ste 9.550, je li tačno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne radi se o kućama na Kosovu, već samo o kućama u opštini Mitrovica, 9.540. Mi imamo punu dokumentaciju sa slikama i izjavama onih koji su bili umešani u to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate koliko je srpskih kuća, radnji, i sve to što vodite za albanske žrtve spaljeno, uništeno i oteto? Da li imate taj podatak?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Mi nemamo cifre koje se tiču ovih stvari, zato što neki Srbi kad su napuštali svoje kuće, oni bi

ih spalili, a mi imamo dokaze od ljudi čiji su članovi porodice bili ubijeni, a njihove kuće spaljene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite, dakle, da su Srbi kad su napuštali kuće sami zapalili svoje kuće?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam rekao delimično, neki, po izjavama mnogih svedoka je to ustanovljeno. Oni su ponekad ostajali tamo dok nisu dostizali neki sporazum sa vlasnicima.

SUDIJA MEJ: Ovo je komentar, prema tome, ne morate da odgovorate. Svedok je već odgovorio na ovo što ste ga pitali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Preći ću na sledeću temu. Ali molim vas da odgovarate kratko i da ne opisujete događaje koje ste već opisali jer isteci će mi vreme. Rekli ste da je Latif Beriša, predsednik DSK Mitrovice, 24. marta oko ponoći, da su upali, izveli ga iz sobe i ubili ga, maskirani, i da su to bili maskirani Srbi. Kako znate da su bili Srbi?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Čerka Latifa Beriše, koja je nastavnica albanskog jezika i književnosti, Fatime Beriša (Fatime Berisha) je u 11.30, posle ubistva nazvala predsednika Predsedništva Ismaila Katičija (Ismail Katiqi) i obavestila ga o ovome, a on je obavestio mene. Ona je bila prisutna u sobi kad su Srbi upali i pokojnog profesora izveli napolje i ubili ga ispred vrata njegove kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nosili su maske, kako znate da su bili Srbi?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znamo zato što mesto gde se i dalje nalazi njegova kuća, koja je sada srušena, to mesto je bilo naseljeno Srbima, sa izuzetkom četiri ili pet albanskih domaćinstava u kojima su živeli Albanci, koji se nisu usuđivali da izađu iz kuća tokom rata dok Srbi nisu došli i nasilno ih izbacili iz kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ne znate da li su bili Srbi. Rekli ste za Agima Hajrizija (Agim Hairizi), predsednika Sindikata, da su ga takođe ubili Srbi. Kako znate da su njega ubili Srbi?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Znam, zato što je Agim, ovaj, zato što su majka Adema Hajrizija (Adem Hairizi) i njegova jedanaestogodišnja ćerka tada ubijene. Žena je bila kod kuće sa dvoje druge dece, oni su izašli, popeli se na krov i čekali tamo dok nije bilo izvršeno ubistvo, a ona je onda dala svoj iskaz Sudu i sad se vodi postupak vezano za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li zna svedok, da li vi znate koliko je vaših kolega funkcionera političke partije DSK čiji je predsednik Ibrahim Rugova (Ibrahim Rugova) stradalo u političkim obračunima od terorista UČK? Odnosno od terorista Hašima Tačija (Hashim Thaci), da li zna to?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam i ranije rekao da ja mislim da su sve žrtve ovih nerazjašnjenih ubistava zapravo ljudi koji su ubijeni od strane srpske tajne policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odgovorite mi onda na pitanje, kako sada ubijaju Rugovine funkcionere otkad nema Srba, od juna 1999. godine?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nije tačno da nema Srba na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je drugo pitanje, kažete mi, kako posle 1999. godine, ko to ubija Rugovine funkcionere, da li smatrate da opet to rade Srbi?

SUDIJA MEJ: Treba prvo da se ustanovi da se svedok slaže sa ovim što vi tvrdite, da se ubijaju funkcioneri, sačekajte samo trenutak. Da li se vi sa ovim slažete ili ne? Pitanje za svedoka.

SVEDOK BARANI: Neki su bili ubijani, ali to ne znači da su bili funkcioneri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo ja ću pročitati nekoliko imena samo: Raci Ismet (Raci Ismet) iz Kline (Kline), predsednik Opštinskog odbora Rugovine stranke u Klini, Šaban Manai (Shaban Manaj), iz Istoka (Istog), predsednik Opštinskog odbora Rugo-

vine stranke u Istoku. Znači lokalni šefovi partije Ibrahima Rugove u Klini, u Istoku. Ismet Hajderaj (Ismet Hajderaj) iz Peći, član Predsedništva, Mustafa Džemajil (Mustafa Xhemail) iz Prištine, član glavnog rukovodstva Rugovine stranke. Dževad Makoli (Xhevat Makoli), bliski Rugovin saradnik, takođe ubijen. Muharem Jakupi (Muharem Jakupi), takođe funkcioner Rugovine stranke DSK, takođe ubijen. Da li znate, dakle, da to radi Hašim Tači da bi oslabio Rugovu i zaplašio njegove pristalice? Da li znate to?

SUDIJA MEJ: Sad su vam navedena neka imena, gospodine Barani, i tvrdi se da su ti ljudi ubijeni. Isto tako se tvrdi da su oni bili funkcioneri stranke gospodina Rugove. Ovde sad imate dva pitanja, možete li odgovoriti molim vas. Ukoliko ne znate, onda tako i recite.

SVEDOK BARANI: Neka imena znam, delimično znam, i znam da su ubijeni, ali kao što sam ranije rekao, ima ljudi kojima se sada sudi za ta ubistva.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ja mislim da smo ovim iscrpli ovo što ste hteli sada da pitate. Da li imate još nešto za svedoka?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, imam, naravno da imam. Da li znate da je za vreme rata i na Rugovu pokušan atentat?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne znam i mislim da nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da ga je čuvala naša policija da ga ne bi ubili?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, ni to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je bio kod mene i da sam ga poslao sa celom njegovom porodicom u Italiju, sa devet članova porodice, da bi konačno bio siguran da ga neće ubiti Hašim Tači i njegovi teroristi?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Preko medija sam saznao da se Ibrahim Rugova nalazi u Beogradu, ali ne znam šta se nakon toga desilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Već sam vas pitao o tome kako ste lepili vi lično spiskove Srba za streljanje na biblioteku i na hotel.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vi ste čuli šta je svedok rekao o tome. On nije to rekao, dakle nećemo se na to vraćati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: On je rekao da je stavljao imena zločinaca.

SUDIJA MEJ: Nećemo se sad raspravljati o tome. Nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo nastaviću. Vi ste dali nekakav dokument za koji kažete da je spisak Albanaca koje treba po kratkom postupku likvidirati?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To je jedan spisak i to je ono što piše u naslovu tog spiska i mi smo to predložili Sudu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odlično. Da li ste svesni toga da je ovaj dokument falsifikat?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, to mi nije poznato. Ja sam jasno rekao gde sam našao taj dokument i od koga sam ga dobio. I takođe sam rekao dve, tri osobe čija se imena nalaze na tom spisku, da su te osobe bile ustreljene, dakle na spisku koji sam predložio Sudu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi govorite srpski dobro?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda ne možete ni znati da ovaj dokument nije mogao da napiše Srbin. Evo postaviću vam nekoliko pitanja...

SUDIJA MEJ: To je dokazni predmet 27, molim da se predloži dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja vam, gospodo, skrećem pažnju, posebno što u prevodu postoje očigledne i kardinalne činjenice koje

ukazuju da dokument nije pisao Srbin, ne mogu videti jer je prevedeno bez ulaženja u te činjenice.

SUDIJA MEJ: Ovde imamo i original tog dokumenta, i plus fotokopiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Imate original na ćirilici. Prvo, nijedan Srbin ne kaže „specialno“ već „specijalno“.

prevodilac: Reč se izgovara sa „j“.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nijedan Srbin ne kaže specialno, nego kaže specijalno i kad ide kod lekara specijaliste, a svako zna da ide kod lekara specijaliste, a da ne ide kod lekara specialiste i tu grešku nijedan Srbin ne pravi, ali prave mnogi stranci, pogotovu Albanci. Istu tu grešku. Drugo, kada se kaže „za specijalno jedinicu“, to ne može nijedan Srbin da kaže, može samo da kaže „za specijalnu jedinicu“, ali će većina Albanaca reći „za specijalno jedinicu“, a ovde piše za „specialno jedinici“. Ili je moralo da piše „za specijalnu jedinicu“ i da ne piše „specialnu“ nego „specijalnu“, ili je moralo da piše „specijalnoj jedinici“, ali sve su greške u ovih nekoliko reči tako očigledne da uopšte ne postoji nijedno dete u osnovnoj školi koje može takve greške u srpskom jeziku da napravi. Drugo, kaže „Spisak Šiptara koje treba pod kratko postupku likvidirati“. Prvo, vama je prevedeno „pod“ kao da je rečeno „po“. „Po“ i „pod“ su potpuno dva različita smisla, dve različite reči. Ovo što ovde piše „pod“, što opet niko na srpskom ne bi napisao pod znači „underneath“, a ne kao što je ovde napisano „summarily“. „Pod“, a „po“ bi bilo drukčije. Međutim, u srpskom se te dve reči razlikuju samo po jednom slovu, doduše „lawyer“ i „liar“ se takođe razlikuje po jednom slovu pa nemaju isti smisao.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, hteo bih nešto da vam sugerišem. Ono što vi sada govorite je veoma interesantno. Vi ste izneli dosta toga tu, međutim, vi morate predočiti dokaze kako biste osnažili to što ste rekli. Vi ne možete samo da svedo-

čite ovde, nadam se da shvatate šta hoću da kažem. Ja se nadam da kada dođe na red da izvodite dokaze da ćete izvesti dokaz koji će podupreti ovo što govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo je sam dokaz. Sve to što sam vam rekao piše ovde, ovde piše za „specialno jedinici“.

SUDIJA ROBINSON: Da, ali ovo što sad vi govorite o srpskom jeziku i zašto to nije originalni dokument, vi morate predočiti dokaze u vezi sa tim. Vi niste ovde svedok, vi sada vršite, odnosno vi sada unakrsno ispituјete ovog svedoka, ali vi ne možete sada svedočiti. Ja se nadam da ćete vi kasnije izneti dokaze, izvesti dokaze u svoju odbranu koji će podupreti sve ovo što ste rekli i onda će to biti daleko kredibilnije za Veće. Molim vas, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Još jedan takođe flagrantan podatak koji se odnosi na ovaj tekst koji ste vi dali, dakle kao predmet. Kaže ovde „likfidirati“, tako može da kaže i to je čak poznato samo neko ko govori nemački, koji umesto V upotrebljava F. U ovom slučaju Albanac koji govori nemački, „likfidirati“. Ne postoji ni jedan jedini Srbin koji će napisati „likfidirati“. Nijedan. Uostalom, uzmite ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, mislim da je vreme da postavite pitanje. Sugestija je sledeća, odnosno da je Nemaц koji govori albanski napisao ovaj dokument. Gospodine Barani, da li nam možete pomoći u vezi sa ovim?

SVEDOK BARANI: Pre svega, ja sam rekao da ne poznajem ćirilicu, a ovaj dokument je pronašao Ramadan Keljmendi (Ramadan Kelmendi) i to u opštinskoј zgradi nakon rata. Na tom spisku ima 66 imena, kao što i sami možete da vidite. Tri osobe sa tog spiska su ubijene. Ne mogu vam ponuditi nijedno drugo objašnjenje.

SUDIJA MEJ: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Treba imati u vidu da nikada takav dokument, otkad postoji Jugoslavija, nijedan organ niti bilo ko nije mogao da izda takav dokument.

SUDIJA MEJ: Ne. Ovo je svedočenje, gospodine Miloševiću. Predite na drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: I nisu samo ove nego i suštinske kontradikcije koje govore da je ovo falsifikat, ali dobro, vi možete da cenite kako hoćete. Ja sad samo mogu da kažem da sam impresioniran trijumfom kojim je ovo prezentirano od strane tužioca.

SUDIJA MEJ: Nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dalje pitanje. Gde, kada i kome ste davali izjave o ovome celom predmetu? Pošto su to tri pitanja, molim vas da odgovorite na sva tri. Gde, kada i kome ste davali izjave o ovome o čemu ste svedočili?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Mislite vezano za ovaj dokument?

SUDIJA MEJ: Ne, pitanje je kada ste prvi put dali izjavu o ovom konkretnom slučaju, kome i gde?

SVEDOK BARANI: Prvi put kada sam došao do ovog dokumenta koji je pred vama, ja sam obavestio Savet u Prištini, a onda kasnije, kada su istražitelji Međunarodnog suda došli u Mitrovicu, ja sam ovaj konkretni dokument priložio svojoj izjavi.

SUDIJA MEJ: A kada je to bilo? Ako možete da se setite.

SVEDOK BARANI: To je bilo 2001. godine, ne mogu vam dati tačan datum kada su istražitelji tamo došli. Možda je to bilo u julu mesecu ili u avgustu, ne mogu vam reći tačan datum.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje godine?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: 2001. godine, kada su istražitelji Međunarodnog krivičnog suda došli u Mitrovicu kako bi uzeli izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 2001. godine. Da li je to prva vaša izjava koju ste dali predstavnicima ove tužbe?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam dao mnogo izjava u vezi sa ratom, tako da ne mogu da se setim baš svakog datuma, ali se sećam ove konkretne izjave, budući da sam ovu izjavu dao istražitelju koji je došao u Mitrovicu 2001. godine. To je bio poslednji istražitelj koji je tada došao u Mitrovicu, ali ne mogu vam dati tačan datum.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste još nekom strancu, istražitelju davali pre toga neke izjave?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Mnoge organizacije su bile zainteresovane za ovakve slučajeve i ja sam i njima pokazao ovaj dokument, dakle raznim organizacijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, raznim organizacijama. Istražiteljima ste dali znači 20 i nekog avgusta 2001. godine?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Juli ili avgust, ne sećam se tačno datuma, ali 2001. godine. Radilo se o poslednjem istražitelju koji je došao u Mitrovicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U stvari...

TUŽILAC NAJS: Ako vam trebaju datumi, ja mogu da vam kažem. Razgovori sa istražiteljima Međunarodnog suda su obavljani 25. i 26. avgusta 2001. godine, a izjava je potpisana 1. septembra prošle godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Skrenuo bih pažnju na činjenicu da u tužbi koja je podignuta u maju 1999. godine, izjave se uzimaju u avgustu 2001. godine i uopšte na način na koji se radi. Evo, ja ću sad da završim. Isto kao što je NATO koristio teroriste u ratu, ova

lažna tužba se služi UČK kao svedocima. Ovakvo tretiranje predstavnika terorističke grupe...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, morate da prestanete sa govorima i da jednostavno postavite pitanje ili ćemo vas prekinuti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vladimirov, izvolite.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Hvala, časni Sude, mi bismo hteli samo nekoliko stvari da pokrenemo sa svedokom. Gospodine Barani, vi ste juče svedočili o jednom incidentu na pijaci Vatifali 13. marta 1999. godine i to u Mitrovici, da li se sećate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, sećem se veoma dobro.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Vi ste rekli Suda da je jedan policajac, srpski policajac izazvao tu eksploziju na pijaci. Čak vas je gospodin Milošević pitao o tome. Da li se sećate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Međutim, jedno pitanje vam nije postavljeno, a to pitanje ću sada ja postaviti. Da li ste vi bili tamo kada je došlo do eksplozije i kako znate da je to uradila policija?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam u iskazu rekao da su pale tri bombe, odnosno da je vojska i policija bacila tri granate iz naselja Zvečani (Zvecan e Vogel), a ja sam jednostavno to snimao. U stvari, ja sam snimao Kadri Kadriju, poznatog albanskog slikara koga je srpska policija ubila nekoliko dana pre toga.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste vi bili tamo prisutni?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nisam bio prisutan, ali sam čuo fijuk sa tog mesta. Ja sam bio kod džamije, kasnije sam čuo i deto-

nacije, jednu za drugom. Kasnije sam saznao da se sve to desilo na pijaci. Izašao sam, video sam dva radnika. Mi smo onda ušli u jedno vozilo koje je tu išlo uz procesiju, uz sahranu. Otišli smo u selo Donji Suvi Do (Suhidolli e Poshtem) gde je on sahranjen. Ja sam torbu sa fotoaparatom dao prijatelju, a onda sam preko rasadnika otišao do svoje kancelarije koja se nalazila u naselju Čandra (Qendra)¹.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Kada vas je Tužilaštvo pitalo o događajima u Bairu od 26. i 27. marta 1999. godine, ne znam kako tačno vi to izgovarate, ali ste rekli da ste videli ono što se desilo staroj ženi, paralizovanoj, i onoj dvojici muškaraca. Da li ste vi bili prisutni tamo ili vam je neko rekao nešto o tom događaju?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne, ja nisam bio tamo prisutan, ali dva dana kasnije sam obavešten o tome da su četiri Albanca, troje starijih muškaraca i jedna starija žena ubijeni.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Sada bih hteo da pređem na vaše svedočenje vezano za ubistvo koje se dogodilo u naselju „7. septembar“ u Mitrovici. Vi ste rekli Sudu za ubistva tri ili četiri člana porodice Aljuši (Alushi), 28. marta 1999. godine. Da li se sećate?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, sećam se veoma dobro toga. To su bila četiri člana porodice Aljuši, dva sina Aljuša Aljušija (Alush Alushi), njegov brat Fehmi (Fehmi) i njegov sin. Oni su bili ubijeni u dvorištu njihove vlastite kuće.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Hvala vam. Postaviću vam sada još jedno pitanje. Da li sam dobro shvatio da ste vi rekli da ih je ubila srpska policija? Ako je to tako, kako znate? Da li ste vi bili prisutni tamo ili ste o tom incidentu bili obavešteni?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja nisam rekao da ih je ubila srpska policija već da su ih ubili srpski civili u civilnoj odeći. A o tome sam izvešten od strane ljudi koji su bili tamo, koji su bili očevici, a ja sam prisustvovao sahrani.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Gospodine Barani, podsetili su vas da ste ranije dali jednu izjavu istražitelju Međunarodnog krivičnog suda i to prošle godine u avgustu mesecu. Vi ste rekli da se toga sećate. Da li je to tačno? Da ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Nisam dobio prevod.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ponoviću pitanje. Podsetili su vas da ste dali izjavu istražitelju Međunarodnog krivičnog suda avgusta prošle godine. Da li je to tako? Odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Jednom istražitelju.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Hvala vam. Hteo bih da vam postavim sledeće pitanje. Da li biste vi borbe, sukobe i ubijanja između UČK i vlasti na Kosovu 1998. i 1999. godine opisali kao rat?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Pitanje mi nije jasno. Da li mi tu govorimo i o ubistvima?

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Sukobi, borbe i ubistva, dakle između UČK i vlasti na Kosovu. Da li biste to opisali kao rat?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: U vezi sa ovim slučajevima i sa ubistvima ja nemam saznanja o tome.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Pročitaću vam jedan citat. Prema vašoj izjavi koju ste dali prošle godine avgusta meseca, vi ste rekli, a sad citiram izjave: „Kada govorim o početku rata na Kosovu, mislim da je rat počeo 26. novembra 1997. godine. Tog dana je jedan Albanac ispalio prvi metak, uzvratio metak nazad na Srbe“, kraj citata.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Ponoviću svoje pitanje. Da li biste vi borbe, sukobe i ubistva između UČK i vlasti na Kosovu 1998. i 1999. godine opisali kao rat?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: U prethodnoj izjavi ja sam rekao da je prvi hitac ispaljen 26. novembra u Voćnjaku (Vojnike), to je deo opštine Srbica.

SUDIJA ROBINSON: Svedok očigledno nije shvatio pitanje. Gospodine Barani, da li vi to smatrate početkom rata, dakle ispaljivanje tog hica?

SVEDOK BARANI: To smatram početkom rata jer nakon tog datuma, dakle odmah 28. tokom sahrane jednog profesora koga je ubila srpska policija, članovi UČK su se javno pojavili i tada se rat nije mogao zaustaviti, odnosno rat je trajao sve dok mirovne snage nisu ušle na Kosovo...

SUDIJA ROBINSON: Dakle, svedok to smatra početkom rata. Ako imate još neko pitanje postavite ga, ali ovo je bilo tehničko pitanje.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da, jeste, ali malo pojašnjava ono što nisam shvatio u njegovoj izjavi. Imam još jedno poslednje pitanje za vas, gospodine Barani. U proleće 1999. godine, da li ste posedovali oružje? Ako ste posedovali, da li ste ga nosili sa sobom kada ste se kretali po području?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Jedino oružje koje sam ja imao bila je video kamera, fotoaparati i olovka.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: Puno vam hvala.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pa samo nekoliko stvari koje bismo na brzinu hteli da pokrenemo. Gospodin Keljmendi od koga ste dobili dokument o kome ste pitani, dakle onaj dokument na ćirilici, da li je taj čovek još uvek živ, ako vam je poznato?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da, on je živ i živi u Mitrovici.

TUŽILAC NAJS: Postavljena su vam pitanja o tome da ste ovaj dokument dostavili nekim drugim organizacijama. Ja ovde imam original koji mi imamo, a za koji se tvrdi da je falsifikat, pa bih hteo da svedok potvrdi da li je to original ili kopija dokumenta, a možda bi Veće htelo da se zadrži ovaj dokument, budući da je izjavljeno da se radi o falsifikatu.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pogledajte ovaj dokument, mislim da je to dokument koji ste vi doneli kada ste došli ovde. Da li je to upravo taj dokument koji vam je dao gospodin Keljmendi ili je to kopija dokumenta koji ste dobili od gospodina Keljmendija ili možda sada niste sigurni?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam siguran da je ovaj dokument koji sada držim u rukama dokument koji mi je lično predao Ramadan Keljmendi, radi se o istom dokumentu.

TUŽILAC NAJS: U redu. Sud će zadržati ovaj dokument.

SUDIJA MEJ: Zar mi nismo ranije već uzeli taj dokument?

TUŽILAC NAJS: Pa ne znam da li ste baš imali u rukama original, mislim da ste imali fotokopiju. No, u svakom slučaju, budući da se tvrdi da se radi o falsifikatu, dobro bi bilo zadržati original kao dokazni predmet.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Kada govorimo o izjavama svedoka...

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, optuženi bi trebao da vidi ovaj dokument koji ste upravo sada predočili, a imamo problem sa vremenom. Obraćam se prevodiocima, da li bismo mogli malo duže da radimo?

prevodilac: Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala. Neće dugo trajati, zahvaljujem se.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dok svedok proverava, osvrnuo bih se na ovo što je rekao moj kolega i prijatelj Suda o ženi koja je bila paralizovana. Sada ću da pregledam zapisnik. Ja nisam nigde naveo da je ovaj svedok to lično video, pitanje je bilo neutralne prirode. Što se tiče izjava, mogu li sad da obavestim Veće da uporedo sa izjavama ovog svedoka koje je dao Međunarodnom sudu, njegove druge izjave su dostavljene Međunarodnoj koaliciji za pravdu, a takođe i OEBS-u, i to pre više nedelja ili meseci. Mogu li sada da se pozabavim jednim drugim administrativnim pitanjem bez iznošenja detalja? OEBS-ov izveštaj se sastoji od ova dva toma koje sam vam dostavio. Mi ćemo pozivati svedoke iz OEBS-a, a zasada nije izvesno kakav će status imati ovaj izveštaj. Ja ne znam da li ćemo mi tražiti da se oni uvode u dokazne predmete. Verovatno ne u potpunosti. U svakom slučaju, ovo je nešto o čemu ćemo vrlo ozbiljno da razmislimo uzimajući u obzir prirodu ovog dokumenta. A sada, što se tiče unakrsnog ispitivanja zasnovanog na tom izveštaju, ja bih sad ovde hteo da kažem da je ovo unakrsno ispitivanje potpuno selektivno vršeno i da treba videti ceo dokument da bi se shvatila njegova vrednost i sadržina. Što se tiče spiskova, možete li nam reći sledeće, molim vas, gospodine Barani. Vi ste videli dva spiska i na oba ova spiska prezimena se završavaju na „ić“. Da li se tako obično završavaju albanska prezimena ili ne?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O kojim imenima sada govorite?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pa recimo, radi se o spikovima vojnika, i imena sa tog spiska se završavaju na „ić“. Da li su to albanska prezimena ili ne, ili to jednostavno nije bitno?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: To nisu albanska prezimena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. To se odnosi na oba spiska kao što će Veće i samo primetiti. I sada da proverimo ponovo nešto vezano za zapisnik. Svedoku je postavljeno pitanje vezano za izjavu o radnom mestu i onome šta je on rekao o značaju toga što se u izjavi pominje jezik. On tokom svog iskaza tome nije pripri-

sao nikakvo značenje, ni tokom svog direktnog ispitivanja. Gospodine Barani, vama je prigovarano da niste govorili Veću istinu o stepenu vašeg saznanja o zločinima koje je počinila OVK. Šta vi imate da kažete na to?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da li sad govorimo o zločinima koje je činila OVK?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: O kojim zločinima?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pa u opštim crtama, vama se ovde prigovaralo da niste istinito odgovarali na pitanja koja su se ticala stepena vašeg saznanja o ovim zločinima, to vam je naveo gospodin Milošević?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Što se tiče zločina koje je počinila OVK, ja ne znam da li su oni počinili zločine, ja samo znam da su se oni borili da bi zaštitili sopstveni narod od potpunog istrebljenja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ja imam još tri pitanja. Osoba po imenu Kadriju, Albanac koji se spominjao, koji je bio upravnik pozorišta, da li se sećate toga?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Da. Sećam ga se jako dobro. Ovo je opet jedno nerasvetljeno misteriozno ubistvo, ali pretpostavlja se da je u vreme kad je on ubijen, to je bilo 13, on je pronađen mrtav blizu rudnika Stari trg (Stariterg) i bio je osakaćen, desno uvo mu je bilo odsečeno, pretpostavlja se da ga je ubila srpska policija.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je sve što me je interesovalo. Hvala. Časni Sude, još jedan detalj. Ovde se navelo da ovo što je ovaj svedok rekao o tome da je on bio direktor pozorišta jeste jedna nova činjenica, ali to se nalazi u njegovoj izjavi. Još dva pitanja, gospodine Barani. Postavili su vam pitanje vezano za spisak imena u biblioteci gde se, tu su navedena imena ljudi koji su počinili zločine pored liste sa imenima onih koji su ubijeni. U vreme kada ste naveli imena tih ljudi, da li je tada srpska policija istraživala ko je počinio

ove zločine, ko je ubio te Albance? Da li su to detaljno istražili?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Kad sam otvorio tu izložbu u Gradskoj biblioteci u Mitrovici, imao sam slike onih koji su bili ubijeni i osakaćeni. Ja sam okačio njihove slike zajedno sa imenima mnogih onih koji su izvršili zločine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, a moje pitanje je sledeće. U to vreme, koliko je vama poznato, da li se srpska policija detaljno bavila istraživanjem ubistava ovih Albanaca?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja ne znam za to, ne znam da su oni vodili istragu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I moje poslednje pitanje, tiče se onoga što ste već izneli tokom vašeg iskaza. Tokom unakrsnog ispitivanja vi ste rekli da biste periodično predstavnicima sredstava informisanja davali svoje izveštaje. Možete li nam reći kome ste konkretno od medija davali svoje izveštaje?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Kada sam govorio o tome da sam davao izveštaje medijima davao sam novinama na Kosovu, Radio „Dojče vele“ (Deutsche Welle) i „Glasu Amerike“.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da li ste to davali u isto vreme, odnosno neposredno posle sastavljanja tih izveštaja?

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam davao kopije izveštaja, a ja bih normalno sačuvao original.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mene interesuje da li ste izveštaje predavali u vreme neposredno posle svih tih događaja? Po sastavljanju tih izveštaja.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ja sam često pisao ove izveštaje svega nekoliko sati posle incidenta. U nekim slučajevima bih možda pisao dva dana kasnije, odmah po dobijanju izjava od svedoka i onda, čim bih napisao izveštaj, ja bih to predao medijima. Ja kod sebe imam kopije svih ovih izveštaja koji sadrže detalje o tome ko je počinio ubistva i zločine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, samo da postavim jedno dopunsko pitanje koje se nadovezuje na prethodna pitanja. Što se tiče albanskih imena, gospodine Barani, da li vi poznajete albanska prezimena u dolini Preševo? Odgovorite mi sa da ili ne, molim vas.

SVEDOK BARANI – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA KVN: Gospodine Barani, jutros ste rekli da ste tokom 15. i 17. maja 1998. godine imali neke zvanične sastanke sa komandantima OVK. Da li se sećate toga?

SVEDOK BARANI: Da, sećam se. Ali to je bilo posle 15. i 17. ne u septembru 1998. godine.

SUDIJA KVN: 16 Albanaca je bilo ubijeno?

SVEDOK BARANI: Da.

SUDIJA KVN: Šta podrazumevate pod tim zvanični sastanci, u kom svojstvu ste vi odlazili na ove sastanke sa njima?

SVEDOK BARANI: Ja sam učestvovao na ovim sastancima kao predsednik Saveta za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Mitrovici.

SUDIJA KVN: Kasnije tokom svog iskaza, vi ste takođe rekli da ste sretali pripadnike OVK, komandante, kada ste prolazili kroz selo Vaganica. Šta podrazumevate pod tim prolazili kroz selo Vaganica? Da li to znači da ste odlazili u Vaganicu upravo zato da biste se sa njima tamo sastali?

SVEDOK BARANI: Ne, ja nisam odlazio tamo namerno da bih se sastao sa njima, ali dok sam prolazio, da bih saznao šta se događalo u drugim selima i kakva je tamo situacija, našao bih se tamo. Ali ja nisam odlazio tamo namerno zato da bih se sastao sa pripadnicima OVK.

SUDIJA KVON: Ukoliko me pamćenje služi, čini mi se da ste vi rekli da ste imali podatke od pripadnika OVK o tome šta se događalo u celom regionu. Da li je to tačno?

SVEDOK BARANI: Da, ali sada se radi o području Šalja, a ne o selu Vaganica.

SUDIJA KVON: Da li ste vi takođe davali neke podatke pripadnicima OVK o onome o čemu biste vi prikupili informacije?

SVEDOK BARANI: Njih nije zanimalo ono što sam ja posedovao, informacije koje sam ja imao. Ali ja sam nastavio da prikupljam podatke koji su mene interesovali zato da bih sastavljao svoje izveštaje koje bih onda dalje prosledio.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Gospodine Barani, vi ovim završavate vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud. Sada možete da idete.

SVEDOK BARANI: Hvala.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, da li ste još nešto hteli da kažete?

TUŽILAC NAJS: Da. Hteo sam i to ću uraditi čim svedok izađe iz sudnice.

SUDIJA MEJ: Pošto se sad završava ovim video trakom, da li to možemo da ostavimo za sutra?

TUŽILAC NAJS: Da. Sve što sam hteo da kažem jeste da mi očekujemo da će svedok koji bude prvi svedočio sutra, svedočiti na zatvorenoj sednici i moguće da će celo svedočenje morati da se odvija na zatvorenoj sednici. Radi se o nekim proceduralnim pitanjima i ja bih hteo da se Sud ovim pozabavi na zatvorenoj sednici. Tiče se samo ovih konkretnih pitanja koja su vezana za svedoka i ja mislim da Sud zna o čemu se radi. Bilo bi dobro da možemo to

da obavimo danas, ako je ikako moguće, ali isteklo nam je vreme, pa ćemo to onda ipak uraditi sutra.

SUDIJA MEJ: Moraćemo o ovome da nastavimo sutra.

Završeno u 16.18 h.

Nastaviće se u petak, 1. marta 2002. godine u 9.30 h.

Fond za humanitarno pravo